

SOTOČJE

Za vas beležimo čas

Gorenjski Glas

Za vas beležimo čas Gorenjski Glas

Na naslovnici: Medvodko
Delo akademske slikarke Renate Bovhan

Sotočje je redna priloga časopisa Gorenjski Glas

Gorenjski glas je osrednji gorenjski časopis, z bogato tradicijo, ki neprekinjeno izhaja že od leta 1947, njegovi zametki pa segajo v daljnje leto 1900. Je poltednik, ki izhaja ob torkih in petkih, v nakladi 22 tisoč izvodov. Je neodvisen, politično uravnotežen časopis z novicami, predvsem z vseh področij življenja in dela Gorenjcev, pa tudi širše. Pišemo o vsem, kar ljudi zanima, ali kot pravimo: **Gorenjski glas za vas beleži čas. V dobrem in slabem.**

Če vas poleg branja Sotočja zanimajo tudi novice z vse Gorenjske, vas vabimo k naročilu. Kot novemu naročniku vam bomo prve tri mesece časopis prinesli brezplačno (če boste naš naročnik vsaj eno leto) in vas presenetili z darilom ter z drugimi ugodnostmi.

Dobrodošli v družbi naročnikov Gorenjskega glasa.

NAROČAM Gorenjski Glas

Ime in priimek:

Naslov:

Davčna številka:

Podpis:

Soglašam, da mi Gorenjski glas lahko pošilja obvestila, ankete ipd.

DA NE

SOTOČJE (ISSN 1580 - 0547) je priloga Gorenjskega glasa o občini Medvode. Prilogo pripravlja Gorenjski glas s sodelavci: Silvana Knok, Boštjan Luštrik, Jože Jarc, Boris Primožič in Franci Rozman. Odgovorna urednica: Marija Volčjak, urednica priloge Maja Bertoncelj (maja.bertoncelj@g-glas.si). Oglasno trženje: Jana Belovič, telefon: 04/201-42-44, telefax: 04/201-42-13. E-mail: info@g-glas.si. Uradne ure: vsak dan od 7. do 15. ure. Priprava za tisk: Gorenjski glas, d.o.o., Zoisova 1, Kranj; Tisk: SET, d.d., Ljubljana. SOTOČJE številka 2 je priloga 20. številke Gorenjskega glasa, 10. marca 2006. V nakladi 4850 izvodov jo dobijo vsa gospodinjstva v občini Medvode brezplačno.

Občina Medvode, C. komandanta Staneta 12, Medvode

(Ne)varnost

Maja Bertoncelj

Občani in občanke Medvod naj bi bili manj varni kot prebivalci drugih krajev Slovenije. Ta podatek so svetniki razbrali iz zadnjega občinskemu svetu predstavljenega poročila, ki ga je podal komandir Policijskega oddelka Medvode. Poročilo je za leto 2004. Raziskanost kaznivih dejanj zoper premoženje je bila le nekaj nad 13 odstotki, kar je po mnenju nekaterih odraz manjše prisotnosti policije. Policijski oddelek Medvode ne pokriva le občine Medvode, temveč tudi občino Vodice, naselji Medno in Stanežiče. Tam se obeta novo naselje, v katerem naj bi svoj dom našlo več kot deset tisoč prebivalcev, prebivalstvo pa z novimi naselji narašča tudi v medvoški občini. Vse to je pripeljalo do ponovnega predloga, sklepa, ki ga je za večjo težo sprejel tudi občinski svet in od ministra Dragutina Mateja zahteva, da na območju, ki ga sedaj pokriva Policijski oddelek Medvode, ustanovi Policijsko postajo. Glede na to, da že v dosedanjih poskusih vodilni za to niso videli potrebe, je vprašanje, ali jo bodo sedaj.

Razlika med oddelkom in postajo naj sploh ne bi bila tako velika in po odzivih s policije tudi verjetno bolj za šalo podan predlog občinskega svetnika, da naj pred glasovanjem s klicem na 113 preverijo, v kolikšnem času bo policija s sedežem v Šiški prišla v občinsko stavbo, neutemeljen. Kot pravijo, je patrulja vedno prisotna, ali na terenu ali na oddelku in se policisti tako ne bi pripeljali iz Šiške. Razlika v primeru postaje bi bila po njegovem le v tem, da bi bil dežurni policist v stavbi prisoten tudi ob sobotah in nedeljah ponoči, kar sedaj ni. Takrat pa so možje v modrem dosegljivi že na tako najpogosteje uporabljeni številki 113.

Glede na statistične podatke za lansko leto, s katerimi se svetniki še niso seznanili, se splošna varnost na območju PO Medvode izboljšuje, povečal se je tudi odstotek preiskavanosti kaznivih dejanj, ki pa se še zdaleč ni približal odstotkom izpred dvajsetih let, kar pa realno gledano tudi ni pričakovati. Slaba raziskanost je splošni trend v državi in s tem se je najtežje sprijazniti, ko smo oškodovani sami.

Druga (ne)varnost pa so ptiči na Zbiljskem jezeru. Zaenkrat so še vsi zdravi, brez virusa ptičje gripe, ki je dosegel tudi Slovenijo, najprej Štajersko. Najbolj črne napovedi je sploh bolje preslišati, številni tako ali tako menijo, da mediji pretiravajo in so že siti vsakodnevnega poročanja o tem smrtonosnem virusu, ki so ga v Nemčiji ugotovili že na mačkah. Če bi se preselil na človeka, tam napovedujejo celo odpoved nogometnega svetovnega prvenstva. Bi pa okužen labod ali raca imel posledice tudi za turizem v Zbiljah. Dvomim, da bi se jih našlo prav veliko, ki bi se upali po njem popeljati s čolnom, sedaj še bolj blejske forme, nastaja pa baje tudi pravi zbiljski čoln. Zagotovo bo atrakcija, poleg stotnije labodov, med katerimi je najbolj opazen Ferdo z zeleno ovratnico, edini prebivalec jezera, ki pride, če ga pokličeš po imenu.

KOLENDAR PRIREDITEV V MEDVODAH

DATUM	KRAJ IN ČAS	NASLOV PRIREDITVE	ORGANIZATOR	INFO
14.03.2006	Knjižnica Medvode, ob 19.30	Razstava: MOZAIKI Katja CHAMBERS	Knjižnica Medvode	361 30 53
16.03.2006	Knjižnica Medvode, ob 10.00 uri	Knjižna čajanka: DA BI LEPE PESMI PEL	Knjižnica Medvode	361 30 53
18.03.2006	OTH Pirniče, ob 17.00 uri	Gledališka predstava za otroški abonma OTEHAJČEK in IZVEN, O KURI, KI JE IZMAKNILA PESEM, Lutkovno gledališče Maribor	KUD Pirniče	Anica HORVAT 041/ 776 735
18.03.2006	Kulturni dom Medvode, ob 18.00 uri	POZDRAV POMLADI	Baletna šola STEVENS	TURISTIČNI BIRO 361 43 46
19.03.2006	Zbirno mesto: Parkirišče pred BC Medvode. Odhod bo objavljen na TV Medvode	Izlet na VELIKO PLANINO (1666m) Kamniško-Savinjske Alpe	Planinsko društvo Medvode	g. Jože KRŠINAR 361 32 30 TURISTIČNI BIRO 361 43 46
24.03.2006	OTH Pirniče, ob 19.30	Komedija s petjem, PARLAMENTARKE. za ABONMA OTH in IZVEN	KUD Pirniče	Anica HORVAT 041/ 776 735

Vsi, ki želite najaviti prireditve in razne dogodke v koledarju prireditev, se lahko obrnete na informacijski center, ki deluje v sklopu turističnega biroja Medvode. Za redno številko Sotočja, ki izide vsak drugi petek v mesecu, je potrebno oddati objavo do 30. v mesecu na naslov: TURISTIČNI BIRO MEDVODE, Cesta ob Sori, paviljon 1, 1215 Medvode, E-mail: ti-biro@medvode.si

Ne prezrite

Predmet spotike je lahko čisto majhen kamenček ali ogromna slika. Odvisno od tega, kako velika se nekomu zdi kakšna težava. Zato vas, občanke in občani, vabimo, da vprašate tisto, za kar še nimate pravih odgovorov, pa bi jih želeli slišati. Vprašanja za občinsko upravo in za župana Občine Medvode nam lahko pošljete na elektronski naslov: maja.bertoncelj@g-glas.si in potrudili se bomo dobiti odgovore nanje.

Sprehod po pasjih "drekcih"

Tokrat nas je poklical krajan, ki ga motijo pasji iztrebki na pločniku od Preske proti Goričanom. Franci Jeraj, vodja Oddelka za gospodarske javne službe na Občini Medvode, odgovarja: "Za pospravljanje pasjih iztrebkov zaenkrat nimamo nikogar zadolženega, saj je to obveznost lastnikov psov. Pločnike in ceste zaenkrat le enkrat letno pometemo, po zaključku zimske službe. Če se vmes izkaže, da je potrebno dodatno pometanje (po neurjih,...), pa se takrat pomete le kritične odseke."

M. B.

Župnija Sv. Janeza Krstnika Preska

vabi na

Postna predavanja

Tudi letos se bodo v Župniji Preska zvrstila štiri postna predavanja o aktualnih vprašanjih za krajevno Cerkev. Predavanja bodo ob petkih po večerni sveti maši v župnijski cerkvi v Preski.

	datum:	tema:	predavatelj:
1. predavanje	Petek, 10.03. ob 19.	Škofije na Slovenskem skozi zgodovino v luči ustvarjanja novih	p. dr. Metod BENEDIK
2. predavanje	Petek, 13.03. ob 19.	Oddaljeni in obrobni	dr. Igor BAHOVEC
3. predavanje	Petek, 31.03. ob 20.	Sv. maša - vrhunec vere	Vlado PEČNIK, župnik
4. predavanje	Petek, 07.04. ob 20.	Ali so bile binkošti samo za prvo Cerkev?	Mag. Simon FORTUNA, župnik

Izkoristimo priložnost, ki nam je ponujena, da skrbimo za potrebno stopnjo verskega znanja in da najdemo odgovore na vprašanja, ki se nam porajajo. Po vsakem predavanju bo tudi priložnost za vprašanja in pogovor s predavateljem.

Povabite še svoje znance in prijatelje.

Bo v Medvodah policijska postaja?

Svetniki so soglasno podprli sklep o ustanovitvi Policijske postaje Medvode. Anton Gustinčič sedaj čaka na sestanek z ministrom.

Občinski svet s sprejetim sklepom od ministra za notranje zadeve Dragutina Mateja zahteva, da v Medvodah, kjer sedaj deluje policijski oddelek, ustanovi policijsko postajo. Takšne usmeritve pa niso od danes, saj so z Občine Medvode predlog za ustanovitev policijske postaje takratnemu ministru za notranje zadeve Radu Bohincu poslali že marca leta 2003. Županu Stanislavu Žagarju je na podani predlog čez mesec in pol odgovoril Marko Pogorevc, takratni generalni direktor Policije. V dopisu med drugim piše, da so ocenili, da v Medvodah zadostuje policijski oddelek in da je varnostna problematika na tem območju trenutno ustrezno obvladljiva, ter še, da bo v prihodnje potrebno zagotoviti več policistov na terenu na območju celotne Policijske uprave Ljubljana in to s sistemsko reorganizacijo. S peticijo, naslovljeno na generalnega direktorja Policije dr. Darka Anželja, so se konec januarja 2004 odzvali tudi na Osnovni šoli Medvode. Med drugim so pozvali, da se poveča prisotnost policije v občini ter pristopi k načinu dela, ki bo izboljšal sodelovanje policije z ljudmi in lokalno skupnostjo.

Policija je prisotna 24 ur na dan, zaposlenih 16 policistov

Kljub vsem poslanim dopisom do ustanovitve policijske postaje ni prišlo. V Medvodah je še vedno policijski oddelek (PO), ki spada pod Policijsko postajo (PP) Ljubljana Šiška, pokriva pa celotno občino Medvode, občino Vodice, ter naselji Medno in Stanežiče, območje, kjer živi dobrih 19 tisoč prebivalcev. Ko smo preverjali zgodovino medvoškega oddelka,

Dušan Mikolčević, komandir PO Medvode: "Policija je prisotna 24 ur na dan."

Svetnik Anton Gustinčič bo zahtevo za policijsko postajo predal Dragutinu Mateju. /Foto: Tina Dokl

nam je pomagal komandir PO Medvode **Dušan Mikolčević**: "Organiziranost policije oziroma takratne milice se je vsa leta po II. svetovni vojni spreminjala. Kolikor pa mi je poznano, je bila takoj po II. svetovni vojni na območju Medvod ustanovljena organizacijska enota Narodne zaščite, iz katere se je potem razvila Ljudska milica in danes policija." Povedal je še, da je trenutno na PO Medvode zaposlenih 16 policistov, ter da so na tem območju navzoči 24 ur. Razlika v primerjavi s policijsko postajo je v tem, da ob koncu tedna (ob sobotah in nedeljah) med 22. uro zvečer in 6. uro zjutraj na samem oddelku ni dežurnega policista, lahko pa občani policijo dobijo na številki 113. V tem času pa je vedno na terenu ali na oddelku patrolja dveh policistov.

Z varnostjo pa očitno niso zadovoljni niti občinski svetniki. Na pisne pobude občanov se je odzvala Komisija občinskega sveta za pobude in pritožbe. Občinskemu svetu je predlagala, da sprejme sklep, v katerem od ministra za notranje zadeve zahteva, da na območju, ki ga sedaj pokriva PO Medvode ustanovi Policijsko postajo in s tem zagotovi večjo varnost občanov. Občinski svetniki so sklep soglasno tudi podprli.

"V naši občini je varnost manjša kot drugod. Raziskanost kaznivih dejanj je izredno majhna, na kar smo ljudje občutljivi. Skozi Medvode se dnevno pelje več kot 25 tisoč vozil, poleg tega se v prihodnje z novimi gradnjami obeta rast prebivalstva. Na komisijo so prihajale pobude za policijsko postajo, takšna je očitno volja občanov. To zahtevo sem sedaj predal medvoškemu poslancu Mitji Ljubeljsku (SDS), ki ima nalogo, da se dogovori za

sestane z ministrom Dragutinom Matejem," je povedal svetnik **Anton Gustinčič**, predsednik komisije za pobude in pritožbe. To nam je potrdil tudi Mitja Ljubeljšek in dejal, da je z ministrom za notranje zadeve po telefonu že govoril in da nam bo o tem več lahko povedal za naslednjo številko Sotočja.

Na Policijski upravi Ljubljana so nam v zvezi z zahtevo za ustanovitev PP Medvode povedali le, da je še niso prejeli, vsekakor pa bodo sodelovali pri pripravi ustreznega odgovora.

Maja Bertonec

Lani je na medvoških cestah umrla ena oseba. Prometa je vedno več. /Foto: Tina Dokl

Statistika kaže na izboljšanje varnosti

Občinski svet občine Medvode je bil lani seznanjen s poročilom o varnosti v Medvodah za leto 2004, za lani še ne. **Dušan Mikolčević**, komandir PO Medvode, nam je povedal nekaj o lanski statistiki: "V letu 2005 smo zaznali 617 kaznivih dejanj, leto poprej pa 674, kar je za 7 odstotkov manj. Preiskanost kaznivih dejanj pa znaša 22 odstotkov. Največ kaznivih dejanj je premoženjske narave in sicer so to tatvine in vlomi. Zaznali smo 272 kršitev javnega reda in miru, leto poprej 312, kar je za 12 odstotkov manj. Obravnavanih je bilo 147 prometnih nesreč, v katerih je ena oseba umrla (leta 2004 so umrle 3 osebe), 8 oseb je bilo hudo telesno poškodovanih (leta 2004 12 oseb), 83 pa je bilo lahko telesno poškodovanih (leta 2004 177 oseb). Glede na statistične podatke se splošna varnost na območju PO Medvode izboljšuje, saj je viden padeč tako kaznivih dejanj, prekrškov zoper javni red in mir, ter posledic v prometnih nesrečah." **M. B.**

Bojijo se prevlade Ljubljane

Medvode so ena izmed petindvajsetih občin Ljubljanske urbane regije. Pomisleki nad prevlado MO Ljubljana.

Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja določa "regionalni razvojni svet" kot usklajevalno telo za izvajanje regionalne politike na ravni razvojne regije. Ta svet z novim zakonom nadomešča programski odbor in podobna je tudi njegova sestava. Medvode skupaj s še petindvajsetimi občinami tvorijo osrednjeslovensko statistično regijo in se vključujejo v razvojno regijo poimenovano Ljubljanska urbana regija (LUR). Občine te regije sodelujejo na področju razvojnega načrtovanja in so že pristopile k pripravi regionalnega razvojnega programa za obdobje 2007 do 2013. O njegovem sprejetju pa sedaj ne bo več odločal občinski svet, temveč novi svet regije, ki ga je kot četrti po vrsti že "požegnal" tudi Občinski svet Občine Medvode. Pred njimi so to storili svetniki v Trzinu, Škofljici in Dolu pri Ljubljani. Prav zaradi pomembnosti odločitev je zakonodajalec predvidel, da so njegovi člani župani občin v regiji.

Svetniki pa so imeli do ustanovitve takšnega organa kar precej pomislekov. Ena izmed občin je namreč tudi MO Ljubljana, ki ima sama več prebivalcev kot vse ostale občine skupaj in zato dvomi, da se vse to ustanavlja zaradi interesov glavnega mesta in da v Medvodah od tega ne bo veliko koristi. "Z ustanovitvijo sve-

ta lahko regija lažje deluje. Regionalni program bo sprejet najkasneje v maju. Pridobili bomo možnosti za črpanje sredstev EU. Poleg sredstev, ki jih lahko pridobi lokalna samouprava, bodo imeli možnost zanje kandidirati tudi fizične osebe. Ljubljanska urbana regija počrpa največ nepovratnih sredstev. Dobili smo jih za cono v Komendi, na Škofljici, za hotel Turist. Moram povedati, da so občine po zakonu dolžne sprejeti svet regije in ne gre za prosto izbiro županov. V nasprotnem primeru ne boste imeli regionalnega razvojnega programa in s tem se vam bodo zaprle določene poti," je svetnikom obrazložila **Lilijana Resinovič**, direktorica LUR.

In kaj bodo od tega imele Medvode? Slišati je bilo, da medvoški turistični delavci pripravljajo nekaj projektov, ki jih bodo peljali skozi to institucijo. Resinovičeva je dodala, da je obljubljeni, da se bo v letih 2007 do 2013 rešila prometna problematika, tudi s hitrim vlakom in javnim prevozom. Svoje je povedal tudi župan **Stanislav Žagar**: "To, kar sprejemamo, je zakonski minimum. V ta program smo stopili pred leti. Obrtne cone in določenih stvari nimamo, zato na sredstva za to ne moremo kandidirati."

Maja Bertonec

Kaj je Občinski svet Občine Medvode obravnaval na 29. seji dne 6. februarja 2006:

- Sprejel je Predlog sklepa o ustanovitvi Regionalnega razvojnega sveta Ljubljanske urbane regije in predlog sklepa o ustanovitvi sveta Ljubljanske urbane regije;
- Seznanil se je s poročilom o delu Nadzornega odbora v času tekočega mandata;
- Seznanil se je s poročilom Odbora za komunalne dejavnosti od marca 2003 do decembra 2005;
- Sprejel je Osnutek pravilnika o nagradah študentom občine Medvode;
- Sprejel je sklep o ustanovitvi Policijske postaje Medvode;
- Razrešil je člana sveta Zavoda za šport in prireditve Medvode;
- Se seznanil s sklepi, sprejeti na sejah občinskega sveta v mandatu 2002-2006.

M. B.

Jože Omerzu začasno ravnatelj v Preski

Preska - S prvim marcem je zaradi zamenjave službe osnovno šolo v Preski še pred iztekom mandata zapustil ravnatelj **Primož Jurman** (na sliki), medvoški javnosti znan tudi kot ljubitelj motorjev in član Občinskega sveta Občine Medvode. Njegovo mesto je začasno prevzel dotedanji pomočnik ravnatelja, učitelj športne vzgoje **Jože Omerzu**, ki sedaj opravlja še funkcijo v. d. ravnatelja. Kdaj naj bi ministrstvo imenovalo novega ravnatelja, še ni znano.

Znani pa so kandidati, ki izpolnjujejo pogoje razpisa in jim je v torek, na 30. seji, pozitivno mnenje podal tudi medvoški občinski svet. Kandidati so dr. Stanislav Južnič, Tatjana Bizant in Romana Epih. Izmed teh treh bo najboljšega izbral svet Zavoda OŠ Preska, pozitivno mnenje pa bo nato moral dati še minister za šolstvo. **A. H., M. B.**

Sneg ostal na parkiriščih

Občinski svetniki so na seji opozorili na slabo spluženo cesto na Ostrovharjevi, kjer je promet zaradi šole, vrtca in zdravstvenega doma že tako gost. Občinski svetnik Grega Bizjak je dejal, da je bila cesta preozko splužena, parkirišča pa zasnežena.

Precej občanov se je nad delom zimske službe pritoževalo tudi v smledniškem koncu. Najbolj pereč problem pa naj bi bilo križišče v Valburgi. **M. B.**

Očitno bo potrebna razlastitev

Na seji občinskega sveta je svetnik Ivan Regoršek župana vprašal, kakšna je situacija glede izredno nevarnega odseka ceste ob Sori. Gre za cesto, ki iz Medvod pelje proti Goričanam in se v enem delu nevarno zoži na en sam pas. Župan Stanislav Žagar je odgovoril, da se z lastnikom kljub novim poskusom niso uspeli dogovoriti in da očitno ni druge možnosti kot pripraviti lokacijski načrt in na Upravni enoti zaradi občinskega interesa začeti s postopkom razlastitve. **M. B.**

Po razlastitvi se bo dalo peljati po obeh pasovih. /Foto: Maja Bertonec

GG

naročnine

04/201 42 41, e-pošta: narocnine@g-glas.si
www.gorenskiqglas.si

Brez strahu na sprehod ob jezeru

Ptičja gripa je pred tedni izbruhnila tudi v Sloveniji. Čeprav je na Gorenjskem največ labodov prav na Zbiljskem jezeru, se naši sogo-vorniki, kot so nam zatrtili v tokratni anketi, očitno ptičje gripe zaenkrat ne bojijo.

Tončka Demšar, Verje: "Oh, zaradi ptičje gripe se ne obremenjujem kaj preveč. Tudi dejstvo, da je na Zbiljah veliko labodov, mi ne povzroča skrbi. Brez strahu bi se sprehodila ob jezeru."

Boris Hribar, Medvo-

de: "Ne vem, zakaj bi me skrbela ptičja gripa. Če bi se virus pojavil v naši bližini, bi nas pa moralo skrbeti. Piščančje meso še naprej jem in zelo rad ga imam. Nastal je velik pomp, na drugi strani pa ogromno ljudi vsak dan umre zaradi aidsa, pa ni takšnega pompa kot okoli ptičje gripe. Sicer pa je razumevanje boleznij odvisno od vsakega posameznika - na eni strani nam govorijo, kako zelo nevarna je, na drugi strani pa nas industrija prepričuje, da to ni res in da še naprej lahko jemo meso. O tej bolezni v bistvu vemo izjemno malo."

Martina Štajer, Vaše: "Ptičja gripa me prav nič ne skrbi. Ob Zbiljskem jezeru bi se ravno tako sprehodila. Če bi gripa izbruhnila v naši neposredni bližini, bi postala veliko bolj pazljiva. Še vedno jem piščančje meso in zelo rada ga imam. Vem pa, kje ga kupujem in to je zelo pomembno."

Karel Pšeničnik,

Medvode: "Ptičja gripa mi ne povzroča skrbi. Poleti se včasih sprehodim ob Zbiljskem jezeru in še naprej se bom. Piščančjega mesa tako ali tako ne jem, če pa bi ga, ga zaradi ptičje gripe nedvomno ne bi nehal jesti."

Marko Miklavčič, Rakovnik: "Ptičja gripa mi ne povzroča posebnih skrbi. Brez zadržkov bi se sprehodil ob Zbiljskem jezeru. Kurjega mesa ne jem, jajc pa niti ne smem uživati. Čeprav tovrstno meso zelo rada je moja družina, me nič ne skrbi, da bi kdo zbolel."

Ana Hartman

Labodi v Zbiljah so zdravi

Ptičja gripa je realnost tudi v Sloveniji. Najprej se je pojavila pri labodih. Okrog sto jih je tudi na Zbiljskem jezeru.

Na Gorenjskem je največ labodov na Zbiljskem jezeru. /Foto: Tina Dokl

Za labode na Zbiljskem jezeru, ki sodi med večja bivališča teh ptic, skrbi Turistično društvo Zbilje. Dnevno jih opazuje domačin **Uroš Košir**, gospodar društva.

Koliko ptic je trenutno na Zbiljskem jezeru?

"Labodov, rac in ponirkov je okrog tisoč. Samo labodov je pozimi okrog sto, približno osemdeset je stalnih, ostali pa priletijo premizit iz močvirja v Hrašah, gramoznice Reteče in iz Mavčič. Vsako leto jih je več in število že presega možnosti jezera."

Kako pozimi skrbite zanje?

"Vsak dan jih pogledam, nahranim in se malce sprehodim ob jezeru. Hranimo jih s koruzo, gostilničarji pa s kruhom. Za krmiljenje pozimi porabimo od petsto do tisoč kilogramov koruze."

Ob lepem vremenu je obala Zbiljskega jezera ponavadi polna obiskovalcev. Se ljudje sedaj kaj bojijo?

"Na čolnarno smo obesili tablo, na kateri piše, da je krmiljenje in približevanje pticam prepovedano. Takšna je zapoved za vso Slovenijo, vendar istočasno niso poskrbeli za krmiljenje ptic, da se ne bi selile, saj je prav to problem. Ljudje ob lepem vremenu še vedno prihajajo, le malce bolj previdni so."

Pa se vam zdi realno, da bi kakšna ptica na Zbiljskem jezeru poginila zaradi virusa ptičje gripe?

"Več možnosti bi bilo na jesen, pred zimo, ko ptice priletijo k nam prezimit. Spomladi ne vidim veliko nevarnosti, če pa se bo to še nadaljevalo, obstaja možnost, da bi jeseni ta

smrtonosni virus dosegel tudi naše jezero. Problem so prav selitve, zato bi bilo smotrno labodom vrniti barvne ovratnice okrog vratu, ki bi že na daleč opozarjale, kateri labodi so domači in kateri so prileteli od drugod. Pri nas ima takšno zeleno ovratnico le en labod, ki ga kličemo Ferdo in se takoj odzove na klic. Bil pa je takrat okrog leta 1990 glede teh ovratnic odpor javnosti, tako da se niso uveljavile. Bolj kot labodi so problematične race, ki bodo spomladi začele na obalo prihajati po pesek."

Kaj bi okužen labod ali raca pomenil za zbiljski turizem?

"Zagotovo bi to imelo vpliv. Kar se tiče čolnarjenja, bi se promet najverjetneje vsaj prepolovil, če ne bi bilo še hujše, pri drugih dejavnostih pa bi tudi prišlo do padca. Vedeti morate, da je pri nas magnet prav voda, torej jezero."

Je letos že poginil kakšen labod?

"Normalno je, da na sezono poginijo trije do štiri, razlika je le ta, da doslej okoli tega ni bilo večje pozornosti, sedaj pa je drugače. Gospodar sem že od leta 1988, profesionalno od leta 1994 in točno vem, kaj smem in česa ne. Lani, sredi novembra, sem na jezeru opazil poginjenega laboda. Takrat je bilo o ptičji gripi že govora na Hrvaškem, zato ga na obalo nisem hotel pripeljati sam. Nimam opreme, razkužila za dezinfekcijo. Stekla je akcija civilne zaščite. Veterinarska inšpekcija pa je nato ugotovila, da je umrl naravne smrti. Zima pač vzame tiste najbolj slabotne živali."

Maja Bertonec

Pustna povorka z Medvodkom

Pustno soboto in nedeljo so obeležili tudi v Medvodah. Skupaj so našeli okrog dva tisoč ljudi.

Tradicionalno pustovanje v Medvodah se je letos izpred nakupovalnega centra preselilo v športno dvorano na Svetje. Organizator, Odbor za prireditve občine Medvode je v sodelovanju s Turistično zvezo Medvod, letos prvič pripravil sobotni pustni ples z ansamblom Gamsi. Skupaj se ga je udeležilo okrog 800 ljudi, večinoma v maskah. Nekateri so se zelo potrudili, tudi zaradi nagrad, saj so nagradili tri najizvirnejše aktualne maske in najizvirnejšo skupinsko masko. Prav te so prevladovali.

Na nedeljski že tradicionalni pustni povorki, ki je od krožišča šla po Ostrovrharjevi mimo zdravstvenega doma in se zaključila v novi športni dvorani, pa je bilo po ocenah okrog tisoč dvesto ljudi. Številka je presenetila tudi organizatorje in vstopnic v obliki sladstih pustnih krofov z marmelado, ki so bili obljubljeni maskam, je zmanjkalo. Vendar za prihodnje leto obljublajo, da jih bodo naročili dovolj, poleg tega naj bi za rajanje namenili celo dvorano. Tudi to nedeljsko popoldne, v katerem je za smeh, dobro voljo in zabavo skrbel domači ansambel Calypso, so podeljevali nagrade. Poleg kategorij, ki so bile v igri že v soboto, še za otroško pustno masko. Nagradenci so že vsa leta na priznanjih gledali Medvodkoto, ki ga je naslikala akademska slikarka Renata Bovhan, tokrat pa se je prvič pokazal tudi v "živo" in odslej bo vodja, maskota pustne povorke. Tako kot imajo mati Uršulo v Cerknici, imajo v Medvodah Medvodka. Vanj je bil napravljen eden izmed organizatorjev **Boris Primožič**: "Ideja zanj je od osamosvojitve občine dalje prišla prav v povezavi s pustom. Pri njej je sodeloval tudi župan. Gre za povodnega moža, ki živi na sotočju med Soro in Savo. Včasih so ljudje v to bolj verjeli. Doslej so ga poznali tisti, ki so hodili na nedeljske otroške karnevale, ki jih organiziramo že okrog deset let."

Mesto Medvode torej imajo pravo pustno povorko, ki jo želijo še izboljšati. "Prihodnje leto bomo zagotovo spremenili način ocenjevanja mask. Letos smo znova komisijo izbrali med gledalci. Predlagal bom, da maske ocenjuje strokovna komisija. Nagrajena mora biti

izvirnost in ne to, kar se na hitro kupi v trgovini," je povedal **Boštjan Luštrik**, stalni član pri medvoških prireditvah in dodal: "Vsa ta leta so se ljudje navadili na pustovanje v Medvodah. Želimo iz tega dne narediti pravi dan norčavosti in mislim, da nam bo uspelo. Že danes vse povabim, da tudi prihodnje leto pridejo v tople, športno dvorano, kjer pustovanje uspe ne glede na vreme."

Maja Bertoncej

Letos se je prvič "v živo" pokazal Medvodko, pustna maskota Medvod.

VIN DIESEL

RIDDICKOVE KRONIKE

VIDEOCENTER
MEDVODE

GOSTILNA IN PICERIJA VILI

Mavčiče 69, 4211 MAVČIČE
Odperto vsak dan od 12. do 22. ure,
razen ob četrtnih zaprtu

- Pice iz krušne peči
(ob lastnem prevzemu vam embalaže ne zaračunamo)
 - Kosila
 - Jedi po naročilu
 - Usak dan sveže postrvi
- Dostava hrane na dom
04 250 11 69, 041 581 327

Malčki odganjali zimo

Tudi letos so otroci iz vrta Medvode s pustnim rajanjem odganjali dolgo in hudo zimo.

Medvode - V vseh enotah medvoškega vrta je bilo na pustni torek živahno, mi pa smo tokrat obiskali malčke v enoti na Medvoški. Račke so že teden dni pred pustnim torkom poskrbele za pravo pustno vzdušje. Izdelovali so maske iz papirnatih vrečk, klovnove iz zgoščenk in pustne klobučke. Skupaj s starši so okrasili vrtec, nekaj idej za okrasitev so dobili tudi med ogledom pustno okrašenih izložb. Vzgojiteljica **Ksenija Bitenc** in njena pomočnica **Janja Brezarič** sta malčke posebej za to priložnost naučili tri pesmi, veliko pa so se tudi pogovarjali o pustu in šemah.

"Maškare odganjajo dolgo zimo," so hiteli razlagati malčki, ki so na pustni torek uživali v pustnem rajanju. Najprej so nameravali obiskati medvoški Dom starejših občanov in razveseliti starostnike, vendar so zaradi slabega vremena morali obisk odpovedati. Kljub temu so ob prepevanju in poplesovanju uživali v vrtcu. Večina od njih se je našemila že doma. Eva se je, na primer, oblekla v Piko Nogavičko. "Pika je bila nagajiva in najmočnejša deklica na svetu. Dvignila je konja in ugnala dva razbojnika," je pojasnil Urh in dodal, da njihova Eva ni tako nagajiva kot Pika.

Med šemami sta bila tudi dva Indijanca, Jerca in Jakob. "Indijanci so živeli v šotorih, z barvami so si poslikali obraz. Kurili so indi-

Skupina Račke v pustnih maskah.

janski ogenj in poplesovali okoli njega," so pojasnili malčki, ki so bili utrujeni od pustnega rajanja. Prepričani so bili, da so se tako zelo veselili, da bo zima hitro odšla. Tisti, ki radi uživajo v zimskih radostih, nad tem sicer niso

bili najbolj navdušeni, vendar pa drugi že nestrpno pričakujejo pomlad. Med slednjimi je tudi Urh, ki se želi, da bi lahko čim prej spet plezal po drevesih.

Ana Hartman

URARSTVO

GROBELNIK

ŠENTVID
PRUŠNIKOVA 77
Telefon: 01 51 22 454
Delovni čas: 9. - 13. in 15. - 18. ure

MEDVODE

Pritličje blagovnega centra
Telefon: 01 36 12 913

Delovni čas: 9. - 19. ure, sobota: 9. - 13. ure

NOVO!

- kamni za priložnostno nošenje: ahat, lapis lazuli, ametist, roževac, kamena strela ...
- solne lučke in svečniki ...
- ročno izdelan modni nakit ...
- knjižni kotichek ...

Kulturni praznik s klovnoso Miko Mako

Medvode - Tudi na OŠ Medvode so se ob Prešernovem dnevu veliko posvečali knjigam, branju, umetnosti in kulturi. Učenci in učitelji razredne stopnje so se še posebej razveselili obiska umetnice **Eve Škofič Maurer**. Klovnosa Miko Mako jim je popestrila praznovanje kulturnega praznika in najmlajše očarala s svojimi vragolijami.

Maurerjeva si je že kot otrok želela postati klovnosa. Po končani srednji šoli je odšla študirat na Cirkuško akademijo v Moskvo, kasneje pa še na igralsko akademijo v Sankt Petersburg, kjer je študirala radijsko in gledališko režijo. Danes otroke navdušuje kot klovnosa, pisateljica in pesnica. Izdala je dve

knjigi, Črkolada in Nepridipravljice, ter zgoščenko za otroke Miko Mako. "Pred njenim obiskom smo z učenci prebrali nekaj njenih pravljic, ki so, kot pravijo otroci, skoraj resnične, saj se v vsaki skriva nekaj, kar bi se lahko zgodilo. Otroci prvega in drugega razreda so še posebej navdušeno poslušali in prepevali njene pesmice," je pojasnila učiteljica **Damjana Šubic**. V pester program je vključila tudi učence in učitelje. Radovedni obrazi so z zanimanjem spremljali vragolije. "Otroci so bili navdušeni, ob koncu so vzdihovali "oh, a je že konec". Sklenili smo, da jo bomo kmalu spet povabili," je še napovedala.

Ana Hartman

Društvo v stavbi z grafiti

V nekdanji Pošti je že pred okrog tridesetimi leti svoje prostore našlo Društvo upokojencev Medvode. Stavba je potrebna obnove.

Članstvo v DU Medvode iz leta v leto raste. Po zadnjih podatkih je društvo imelo 1178 članov (736 žensk in 442 moških). Na novo se je včlanilo 85 upokojencev, 19 jih je umrlo. Po napovedih naj bi ob koncu letošnjega leta članstvo v društvu naraslo na 1250. Okrog trideset let ima DU Medvode svoje prostore tik ob regionalni cesti v smeri proti Ljubljani. Pred tem je bila v tej hiši pošta. Stavba v rumeni barvi, popisana z grafiti, je takoj opazna in po mnenju mnogih kazi tamkajšnje podobo.

Pritlični del, kjer se nahajajo društveni prostori, je od Colorja odkupila občina, v zgornjem delu je privatno stanovanje. "Obnova je nujno potrebna. Obnoviti je potrebno fasado in zamenjati strešno kritino, ki že pada s strehe. Prizadevali se bomo, da bi stavbo, vključno z notranjimi prostori, sanirali v petih letih," je povedal **Jože Golob**, predsednik DU Medvode.

Društvo je v februarju imelo letni občni zbor, nekakšno revizijo za preteklo leto in pregled aktivnosti za letos. V društvu so bili lani najmanj aktivni pri prostovoljnih akcijah, bolj pa na ostalih področjih delovanja. Vidne rezultate na območnih tekmovanjih so dosegli na področju športa. Športniki društva so zasedli prva mesta v balinanju in streljanju, drugi so bili tudi kegljači. Osvojili so prehodni pokal Zveze društev upokojencev Ljubljana Šiška. Na vseh področnih športnih aktivnostih društva redno sodeluje 52 članov. Največje zanimanje je za streljanje, sledi kegljanje, balinanje in na koncu šah.

Posebno pozornost v društvu namenjajo socialnemu področju, čemur je bil namenjen tudi seminar o lastni skrbi za varnost starejših. Zelo obiskana dejavnost v društvu je izletništvo. V preteklem letu so organizirali šestnajst izletov, od tega tri v tujino. Vsak torek se dobijo čla-

Stavba, v kateri imajo prostore medvoški upokojenci, je potrebna obnove. / Foto: Maja Bertonec

nice, organizirane v krožku ročnih del. "Program za letos je nadaljevati z uspešnim delom. Oživiti želimo delovanje društva na kulturnem področju in sodelovati s kulturnimi društvi v občini in izven nje," je za konec dodal Golob.

Maja Bertonec

Sanjska zabava v Pirničah

Prebivalci Pirnič se pritožujejo, da so po Lipi dobili novo hišo, kjer pozno v noč poteka zabava. Šlo naj bi za sanjsko hišo, torej hišo, v kateri stanujejo akterji oddaje Sanjska ženska 2, ki bo v produkciji POP TV na naše ekrane prišla 17. marca. Ta podatek, da se sanjska hiša dejansko nahaja v Pirničah, smo lahko zasledili tudi v medijih. Kljub temu da krajanje Pirnič točno vedo povedati, kje je ta hiša, kaj je bilo prej v njej in tako naprej, pa na komercialni televiziji tega ne želijo komentirati.

Nina Osenar

Glede na to, da se ljudje pritožujejo, nas je zanimalo, ali je bila glede te zadeve že vložena kakšna prijava zoper kršenje javnega reda in miru. S Policijskega oddelka Medvode so nam posredovali podatek, da so "seznanjeni s tem, da se navedena zadeva odvija v določeni hiši v Pirničah, vendar do sedaj pritožb oziroma prijav s strani občanov o kršitvah javnega reda in miru niso prejeli" in še: "Kolikor nam je poznano, v navedeni zadevi ne gre za javno prireditev in s tem organizator oziroma izvajalec o tem ni dolžen obveščati policije."

Že pred časom pa je bilo konec ugibanj, kdo je sanjska ženska. To je Kamničanka Nina Osenar, v prvih treh delih romantične sage letošnje pomladi pa boste lahko spoznali tudi prvo izbranko Katarino Hrestak, ki pa se je tik pred snemanjem zaljubila in našla tisto, kar naj bi v oddaji. **M. B.**

SIMPLY CLEVER

PORSCHE
VEROVŠKOVA

LJUBLJANA, VEROVŠKOVA 78
tel.: 01/5303550, 01/5303551, 01/5303552
fax: 01/5303549

**PORSCHE VEROVŠKOVA - NOVI
NAJVEČJI PRODAJNO-SERVISNI
CENTER ZA VOZILA ŠKODA**

Škoda Fabia vam z ugodnimi nakupnimi pogoji zagotavlja dober start v novem letu, saj sta **prihranek do 500.000 SIT** in **mesečni obrok od 17.900 SIT*** lepa popotnica za leto 2006. Poleg tega mesečni obrok v prvem letu vključuje tudi kasko zavarovanje!

Škoda Octavia s ponudbo ne zaostaja, saj je vaša že za **od 29.700 SIT* na mesec**. Tudi pri njej mesečni obrok v prvem letu vključuje kasko zavarovanje!

Za podrobnosti pokličite svojega trgovca z vozili Škoda na **telefonsko številko 01 / 530 35 50 ali 01 / 530 35 51**

Po površini največji v občini

Nekdaj je v dolini voda poganjala kar dvaintrideset mlinov. Zaradi trgovanja z lanenim oljem in prešami je bil kraj poznan daleč naokoli. Danes je KS Seničica - Golo Brdo poznana tudi po slabih cestah.

Krajevna skupnost (KS) Seničica - Golo Brdo leži na jugovzhodnem delu občine Medvode. Iz Medvod se peljemo v smeri proti Ljubljani in z glavne ceste zavijemo desno čez progno ter nato levo in čez nekaj sto metrov se začne vas Seničica, za katero po lastnih izkušnjah kar nekaj Medvoščanov ne ve, da sploh obstaja in jo najpogosteje zamenjujejo s Senico. Iz Seničice se pot nadaljuje na Golo Brdo. Po površini je to sploh največja KS v občini Medvode, saj se razprostira na skoraj devetih kvadratnih metrih. Sestavljata jo dve vasi, Seničica, ki ima 58 stanovanjskih stavb in 212 prebivalcev, in Golo Brdo s 153 stanovanjskimi stavbami in 342 prebivalci. Zanimivo je, da v KS ne deluje nobeno društvo, ne športno in ne gasilsko. Sedež krajevne skupnosti pa je v Seničici, kjer imajo ob cesti postavljen kontejner.

Zgodovina

V neki stari knjigi je zapisano, da je Golobrška soseska uro dolga, zelo ozka dolina, navadno imenovana Graben. Začenja se pod medenskim klancem in se vleče proti jugu. Sredi te doline se dviga 491 metrov visok grič z imenom Golo Brdo, koder stoji cerkev svetega Duha.

Dolino obdajajo zeleni griči in holmi: Gradovec, Strma stran, Klemenek, Ilovi vrh in Ravnik. Na koncu Grabna izvira močan studenec, ki takoj po izviru naredi precej širok bajer, potem pa počasi teče do reke Save. Potok se danes imenuje Mavelščica, med potjo pa se mu pridruži več malih potočkov, kot so Strožnik, Stajnik, Ovčak, Petelinski potok in Malenščica. Voda Mavelščica s svojimi potoki je znamenita zato, ker je včasih gnala dvaintrideset mlinov, v katerih se je mlelo žito, večji del pa so pridelovali laneno olje. Zaradi trgovanja z lanenim oljem in prešami je bil kraj poznan kar daleč naokoli. V tistih časih se je Golobrška soseska ali Graben delila na več vasi in sicer na Seničico, Golo Brdo, Zavaše, Babni Dol in Jamo. Spadala je pod šentviško faro, druge vasi sedanje preške fare pa pod sorško faro. Preška fara je bila ustanovljena leta 1786 in in od takrat je ta kraj vključen vanjo.

Danes so krajani v glavnem zaposleni v raznih delovnih organizacijah, nekaj je samostojnih podjetnikov, nekaj pa se jih še vedno preživlja s kmetijstvom.

Dober izlet z ogledom znamenitosti

KS Seničica - Golo Brdo je zelo primeren kraj za izletniški turizem. Nahaja se blizu Ljubljane, od koder vodijo pešpoti preko Staneškega hriba v to dolino do kmečkega turizma Bormes. Pešpoti od tu vodijo naprej do Toškega čela ali do Slavkovega doma in cerkve na Golem Brdu. Cerkev stoji na razmerno nizki nadmorski višini 491 metrov, od koder je zelo lep razgled vse do Šmarne gore in medvoške kotline preko Gorenjske, tja do Julijcev, Karavank in Kamniških Alp. Cerkev se imenuje **cerkev Svete Trojice**. Tu je v začetku

Golo Brdo (zgoraj), cerkev Sv. Trojice na Golem Brdu (spodaj).

17. stoletja stala mala gotska cerkev, ki je imela le eno okroglo okno nad vrati. Kasneje je bila sezidana cerkev, kakršno poznamo danes. Ima tri oltarje, glavnega in dva stranska. Glavni se imenuje oltar svetega Duha, stranska pa sv. Barbare in sv. Nikolaja. V cerkev je dvakrat udarila strela. Prvič leta 1825, drugič pa leta 1871. Leto kasneje je bil povišan zvonik, v katerem so trije zvonovi. V zadnjih letih je bila cerkev obnovljena in je dobro vzdrževana.

Od Slavkovega doma in cerkve na Golem Brdu poti vodijo naprej na Petelinec, Jetrbenk

in Katarino. Druga znana cerkev je cerkev sv. **Jakoba na Petelincu**. O tem imenu kroži veliko anekdot. Ena izmed njih pravi, da se imenuje Petelinec zato, ker je imel nekdanji cerkovnik navado, da je zjutraj zelo zgodaj dan zvonil z edinim malim zvonom in ljudje v soseski so se norčevali, da že poje petelinec.

Sedanja cerkev je v renesančnem slogu zidana na pečino sredi strmega hriba. Delo je bilo zaključeno leta 1751, na kar kažeta letnici na vratih in nad slavolokom v cerkvi. Ker so bili tedanji prebivalci prerevni, da bi cerkev vzdrževali, je bila večkrat zaprta in uničena.

Cilj ali izhodišče planincev, ter priložnost za potešitev lakote in žeje, je **Slavkov dom**, planinski dom, ki se imenuje po narodnem heroju Slavku Čarmanu. Zgradili so ga Nemci med drugo svetovno vojno. V njem so imeli svojo postojanko nemški graničarji, kajti tod mimo je potekala meja med Italijo in Nemčijo. Po vojni je dom dobilo v upravljanje Planinsko društvo Medvode. Leta 1954 je vanj prišel na obisk celo tedanji predsednik Jugoslavije Josip Broz Tito s svojo delegacijo. Takrat so dom tudi uredili in še danes služi v turistične namene.

Čebelarstvo imajo v genih

Bukovškovi z Golega Brda se že od leta 1931 ukvarjajo s čebelarstvom.

Golo Brdo - Po domače Pr' Babnik na Golem Brdu se s čebelarstvom ukvarjajo že trije rodovi. Začetnik njihove čebelarke tradicije je bil Alojz Bukovšek starejši, ki se je leta 1931 posvetil tej panogi. Pri samo štirinajstih letih je nasledil očimovo kmetijo. Pogoji za čebelarstvo so bili tedaj veliko boljši, poleg tega pa je bil med precej bolj cenjen kot danes. Za kilogram medu je takrat delavec moral garati ves dan. Danes so pogoji za čebelarstvo precej drugačni in v marsičem težji, vendar pa Bukovškovih to ni odvrnilo od te panoge. Kljub napredku v tehnologiji se je treba za vsak kilogram medu zelo potruditi, pravijo. Na svetu je veliko sort čebel, ena izmed najpomembnejših pa je po mnenju Miha, ki spada v tretjo generacijo Bukovškovih, prav kranjska sivka. Ta je po zunanosti siva, po karakterju pa bolj mirna in izredno delavna. Sivke, ki delajo 24 ur na dan, je pojasnil Miha, znajo zelo dobro izkoristiti slabe pašne pogoje. Čez dan nabirajo, ponoči pa predelujejo. Da so danes pogoji za čebelarstvo težji, dokazuje tudi prezimovanje čebel, ki je, pravijo Bukovškovi, prava umetnost. Pozimi se morajo hraniti s sladkorjem, kar pa je vse prej kot poceni. Pr' Babnik se ukvarja tudi z vzrejo matic, ki jih poznajo v številnih čebelarstvih krogih po svetu. **Ana Hartman**

Miha (levo) sodi v tretjo generacijo Bukovškovih, ki se ukvarjajo s čebelarstvom. Ob njem sta njegov oče Alojz mlajši in Alojz starejši. / Foto: Tina Dokl

GG

naročnine

04/201 42 41, e-pošta: narocnine@g-glas.si
www.gorenjskiglas.si

Urška Krušec, s.p. Odprto ob četrkih, petkih
Golo Brdo 9 in sobotah od 12. do 21. ure,
MEDVODE ob nedeljah in praznikih
tel.: +386 1 3612 795 od 10. do 20. ure.

**GOSTILNA SLAVKOV DOM
DUŠAN IN BRANKA BELŠAK**

GOLO BRDO 8, 1215 MEDVODE
Rezervacije za silvestrovanje po
tel.: (01) 36 11 242

Odprto: **Torek - petek 11.00 - 22.00,**
Sobota 10.00 - 22.00,
Nedelja 10.00 - 21.00,
Ponedeljek zaprto

Belšak Dušan s.p.

**VEČARSTVO
in PREVOZI**

DANILO JUKIČ s.p.
Golo Brdo 143, 1215 Medvode
Telefon, faks: + 386 1 361 32 22
GSM: + 386 41 353 859

www.svecarstvo.com, e-mail: danilo.jukic@evj-kabel.net

**SVEČE, SPOMINKI,
PREVOZI ...**

Danilo Jukič z Golega Brda je poznan kot izdelovalec kakovostnih sveč.

Svojo dejavnost pa širi na izdelovanje spominkov (denarnice in obeski za ključe) ter prevoze blaga in potnikov v notranjem in mednarodnem prometu.

**Popravilo in uglaševanje
orgel, harmonijev in klavirjev**

MARJAN BUKOVŠEK s.p.

tel.: ++386 01-361-46-72

gsm: 031-589-608

Golo Brdo 16b, 1215 Medvode

Do doma kot po njivi

V Golem Brdu se pritožujejo nad slabimi neasfaltiranimi cestami. Krajan je potožil, da se počuti, kot da bi se domov pripeljal po njivi.

Na problematiko neasfaltiranih cest v Golem Brdu nas je najprej opozoril Andrej Kočar, ki pravi, da se s tem problemom ukvarja že nekaj let in ga jim je delno, tudi z lastnimi prispevki, že uspelo rešiti. Neurejen je ostal odsek v dolžini okrog sto metrov, ki se ob odjugi in deževju spremeni skorajda v njivo. Da je temu res tako, smo se lahko med obiskom v KS prepričali tudi sami. Ugotovili pa smo še, da ta odsek sploh ni osamljeni primer in da so nekateri odseki v Golem Brdu res v zelo slabem stanju. "V naši skupnosti imamo veliko slepih, ozkih ulic. Ta konec do cerkve je asfaltiran, nekaj poti navzdol pa ne. V plan jih dajemo že zagotovo več kot pet let. Zapršili bomo ponovno za prihodnje leto. Za letos sta v načrtu dve cesti, za vse skupaj pa je občina namenila le štiri milijone tolarjev. S tem kaj dosti ne moremo narediti. Pri tej morda najbolj načeti cesti v naselju Golo Brdo se bo letos zagotovo naredil oporni zid in utrditev cestne podlage. Prebivalci tam naj bi ustanovili gradbeni odbor in pobrali soglasja vseh lastnikov. Druga cesta pa je cesta na Jamo, ki je v fazi priprave projekta, za kar je občina namenila milijon tolarjev. Povsod pa bodo potrebni prispevki krajanov," je povedal

Vilko Trampuš, drugi predsednik KS Seničica - Golo Brdo. Prvi mandat je bil predsednik Aleš Zupančič.

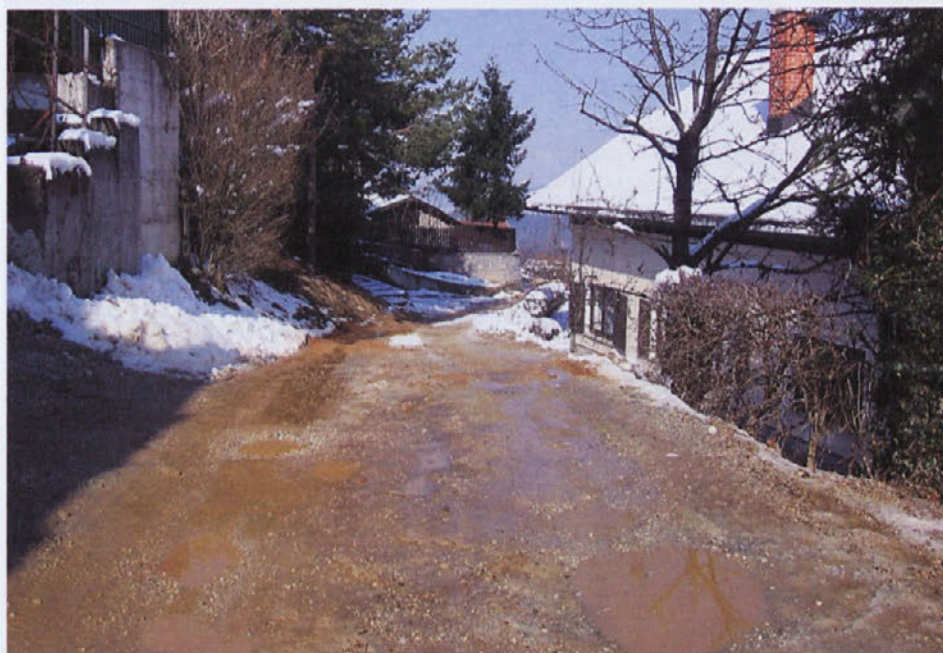
Kako je s tem, smo povprašali tudi na Občino Medvode. **Franci Jeraj**, vodja Oddelka za gospodarske javne službe na Občini Medvode, nam je odgovoril, da je problematika cest na Golem Brdu res težavna in nadaljeval: "Gre predvsem za dovozne javne poti oziroma ulice, ki so večinoma precej poškodovane, s slabo ali sploh neurejenim odvodnjavanjem meteornih vod. Ker gre za precej zahteven teren, bi bilo marsikje potrebno zgraditi tudi kak oporni zid

in podobno. Občinski proračun za tovrstne ceste in poti predvideva določena sredstva za sofinanciranje. Za leto 2006 je predvidena izgradnja dela enega od potrebnih opornih zidov in priprava načrtov za ureditev ene od teh javnih poti. Postopno bo potrebno urediti tudi ostale poti. Probleme običajno predstavlja pridobivanje soglasij lastnikov sosednjih zemljišč, za potrebne širitve ozkih poti in zagotavljanje potrebnih sredstev, ki jih prispevajo krajanjani."

So pa v KS uspeli vsaj pri postavitvi ekološkega otoka v Golem Brdu, v delu, kjer je poseljenost največja. **Maja Bertonec**

Vilko Trampuš, predsednik KS Seničica - Golo Brdo

Cesta v Golem Brdu prvič ...

... in drugič. Lahko bi sledilo tudi tretjič. /Foto: Maja Bertonec

ROLETE

**SERVIS
IZDELAVA**
rolet, žaluzij,
lamelnih zaves ...

ŽALUZIJE

HAD, d.o.o.
Golo Brdo 190,
Medvode
Koblar Jure:
gsm: 041/624 960
tel.: 01/3613 561

HAD, d.o.o., Opekarska 38a, Ljubljana

Most in mlini

Kraj Seničica je nastal ob potoku, ki se je prvotno imenoval prav Seničica. Čezenj pelje most, ki so ga prečkali številni znani, menda celo Napoleon.

O Seničici smo se pogovarjali z Janezom Šušteršičem, domačinom, po domače Tometom, ki stanuje v hiši tik ob znamenitem Tometovem mostu, v hiši, kjer je bila nekdanj, do leta 1976 znana gostilna. V njej je bil več kot dvajset let tudi sedež medvoške občine, v času ko je bil župan Josip Šušteršič, torej do leta 1935. Je pa Šušteršič danes tudi najbližnji sorodnik Jakoba Aljaža. Na podlagi lastnega vedenja na je povedal veliko o samem kraju in o prebivalcih, Sničavcih in Sničavkah.

Od kod ime Seničica?

"Ime Seničica bolj vidim v povezavi s senčico. Kraj je nastal ob potoku, ki se je nekoč imenoval prav Seničica in ne Mavelščica in verjetno dobil ime prav po njem in sem zato, da se to ime vzpostavi nazaj. Teče pa vseskozi v senci, saj je obraščena z drevjem. Ko so bile zajezitve, smo se v njem še kopali in vozili s čolni. To je bilo v 60-tih letih prejšnjega stoletja. Danes je vode veliko manj. Pri nas smo nekdanj imeli vodno elektrarno, splačalo se je pridobivati električno energijo. Vsaka hiša je imela tudi svoj mlin."

Največja znamenitost pa je most?

"Tometov most je velika znamenitost občine. Na njem je vidna letnica 1666. Pred približno 40 leti ga je dr. Marjan Mušič uspel uvrstiti v okviru takratne jugoslovanske kulturne dediščine celo med objekte najvišje zaščite. To pomeni, da je imel enako zaščito kot most v Mostarju. Prenovili so ga v začetku osemdesetih. Gre za zaščiten kompleks skupaj s kostanji. Med prenovo so ugotovili, da gre za posebno gradnjo. Most je kamnit, skupaj so zloženi veliki kamni. Je najstarejši most daleč naokoli, ki je še v isti funkciji, kot je bil pred toliko leti."

Kaj je povezoval?

"Cesta čezenj je bila povezovalna cesta, tako imenovana Ljubeljska cesta. Povezovala je Salzburg in Oglej, bila je torej glavna magistrala od severa proti jugu. Tudi zaradi pomembne funkcije te ceste, so most naredili s tako skrbnostjo. Ta most je res moral biti izrednega življenjskega pomena."

Menda je šel čezenj celo Napoleon?

"V naši vasi naj bi Francozi kopali rudo. Vidne so še luknje, odložena jalovina. To je bilo nekje pred dvesto leti. Predpostavljamo, da je šlo za premog. Ta lokacija se nahaja v gozdu proti Žlebam. Most po krivici včasih poimenujejo po Napoleonu. Ujema se, on naj bi res šel čez, a takrat je bil most star že 150 let. To je bila tu edina prometnica in čezenj so šli vsi, ki so šli proti severu. Tudi Prešeren, Cankar, Jakob Aljaž, na zadnje pa Genscher."

Kakšna pa je njegova usoda danes?

"Ob konicah je čezenj prava gneča. Ljudje trobijo in se včasih ne morejo dogovoriti niti, kdo je bil prvi na njem. Predstavlja ozko grlo in naj bi se ga v prihodnosti obšlo. Višje naj bi speljali cesto, ki bo povezovala Golo Brdo, Presko in Medno. Nekaj sredstev za to je v proračunu že letos."

Janez Šušteršič ob mostu z letnico 1666.

Tometov most je danes zelo obremenjen in ga ob konicah vozniki pogosto uporabijo.

Veste še za kakšno legendo?

"Ena je za kraj Strkačn'k v smeri proti Žlebam. Legenda pravi, da so tam v 14. in 15. stoletju pokopavali umrle za kugo. Tako se govori med ljudmi."

Kaj pa dogodki iz novejšje zgodovine?

"V 60-tih, začetku 70-tih je bilo na Medanskem hribu smučišče z vlečnico. Projekt je bil, da bi tukaj nastalo smučišče na plastiki. Izsekali so gozd, kaj več pa se ni zgodilo. Tukaj je bila potegnjena FIS tekaška proga. Ta nova, kjer je potekalo prvenstvo, je bolj proti Preski in tisti del se imenuje Rakovnik in ne Bonovec. Bonovec je ta del, ki pripada Seničici. Med zelo pomembne dogodke sodi praznovanje ob državnem prazni-

ku, ki smo ga imeli enajstkrat zapored in vsako leto je bilo več ljudi. Začelo se je pa s tem, da smo želeli obuditi stare običaje in na kresni večer organizirati druženje ob plesu. Prvič je bilo na večer pred vojno, naslednjič pa že za dan državnosti. Bili smo prvi, ki smo imeli to proslavo."

Govorilo se je tudi o toplicah na Seničici?

"To drži in tega ni prav dolgo nazaj. Baje so ugotovili, da je tukaj topla voda. Razumel sem, da so to ugotovili s satelitskih posnetkov. Šlo je za tujce, ki so želeli investirati v kopalniški kompleks. Oglasili so se tudi pri meni. Imeli so vse analize, podatke. Potem pa je prišla informacija, da začasno odstopajo od načrta."

Maja Bertonec

Pri Mihovcu je bilo spet veselo

Mihovčeva mama Ivanka pravi, da toliko muzikantov, fejest dedcev, še ni bilo pri njih ...

Zadnji petek v januarju je bila v Gostilni Mihovec v Pirničah zabavno glasbena prireditev "Ob kapljici domačega", ki jo je pripravilo Turistično društvo Pirniče in tako na dostojen način obeležilo začetek uradnega delovanja. Predsednik Jure Sešek pravi: "Prav glasbeniki so namreč največji ambasadorji naših krajev tako doma kot po svetu. Kdo bi vedel, kje je Slovenija, če ne bi

bilo Aysenikove Golice." Tokrat so prepevali tudi o Šmarni gori.

Prireditev je bila zamišljena kot silvestrovanje ansamblov in pevcev, ki so v preteklih letih sodelovali v ansamblu Mihovec ali pa nastopali na odru gostilne Mihovec. To so poleg domačega ansambla še ansambel Minerali, Nagelj, Vrhovci, Razpotniki, Dori, Dva kolena, Strune, Symphyty, Krila, Še n'kol skup

špilal band in solisti Hervin Jakončič, Eva Černe in Tomaž Palčič iz Gamsov. Medse so povabili še zanimiv ansambel Ana Papedan iz Pivke, ki je tokrat nastopal pod imenom Ante upedanten banda, tako kot vedno, kadar vžgejo nekaj na "etno". Ker na Gorenjskem ne premoremo skupin, v katerih bi igrala sama dekleta, so kot gostje s štajerskega konca prišle Zapeljivke, Polka punce in Mlade frajle.

Res pisana družina znanih in manj znanih ansamblov in pevcev, ki so zapletli še v kratek klepet z voditeljema Silvano Knok in Emilom Dolesom.

Prireditev, ki je potekala pod pokroviteljstvom občine in župana Stanislava Žagarja, je v celoti posnela Televizija Medvode, ki bo poskrbela, da bo veselo dogajanje vidno še drugod po Sloveniji. Za novoustanovljeno Turistično društvo Pirniče je bila to prva večja prireditev kot prispevek k promociji kraja in ljudi.

Mihovčeva mama Ivanka. (Foto: I. P.)

Mihovčeva mama Ivanka je bila tokrat res navdušena, saj pravi, da toliko muzikantov - fejest dedcev, še ni bilo pri njih v gostilni, čeprav ta že več kot pol stoletja slovi tudi po dobri glasbi. Upamo le, da tokratno druženje ne bo prvo in zadnje, saj je za poletni čas že v načrtu podobna zabavna prireditev.

Voditelja napovedujeta ansambel Mihovec. (Foto: I. Pipan)

Medvode gradijo na turizmu

S sloganom Zelena vrata glavnega mesta želijo v Medvode privabiti čimveč turistov. Lani se je v Turističnem biroju ustavilo največ Angležev.

"V desetih letih, odkar imamo samostojno občino, smo realizirali nekaj pomembnih projektov. Postavili smo Turistični biro, vrsto informativnih tabel, v zadnjih dveh letih se načrtno predstavljamo na različnih sejmih, letos bomo organizirali že deseto akcijo Moja dežela - lepa in gostoljubna. Gre za pomemben projekt, ki ozavešča Medvoščane, da je nekaj truda vredno vložiti tudi v svoj kraj. Izšel je turistični katalog, naredili smo tudi video projekcijo, druga pomembna publikacija so kolesarske poti," pravi **Sandi Bartol**, predsednik občinskega Odbora za gostinstvo in turizem. Velike načrte imajo tudi v tem letu, v katerem bodo pomembno mesto dobila Turistična društva. Medvode se bodo še naprej pojavljale na sejmih, načrtujejo postavitev usmerjevalnih tabel, ter izšolati vodnike.

Prve informacije pa obiskovalci Medvod dobijo v Turističnem biroju, v katerega številni zaidejo zgolj naključno, ko ga opazijo med vožnjo po eni najbolj prometnih slovenskih regionalnih cest. "V zimskem času tujih turistov ni, so pa domačini, ki jih zanimajo različne informacije. Izjema je bilo letos med nordijskim svetovnim prvenstvom, ko je bil biro zelo dobro obiskan. Poleti pa je turistov iz leta v leto več. Največ je Angležev, predvsem zaradi easyJeta, Izraelcev, Japoncev in Italijanov. To so večinoma prehodni gosti in potruditi se moramo, da bi v prihodnje pri nas ostali dlje. Zato je potrebno razvijati tudi ponudbo prenočišč. Trenutno imamo okrog sto ležišč. Tu je seveda še kamp v Dragočajni. Zanimanje za Medvode je, saj je na naš kraj na portalu Turi-

Turistični biro, ki ga vodi Boštjan Luštrik, vsako leto obišče več turistov.

stične zveze Slovenije dobro obiskan," pravi **Boštjan Luštrik**, vodja Turističnega biroja, ki deluje v okviru Turistične zveze Medvod in nadaljuje: "Znamenitosti so porazdeljene po vsej občini, zato nujno potrebujemo urejeno lokalno vodniško službo. Letos načrtujemo izšolati pet lokalnih turističnih vodnikov."

Maja Bertonec

Žlahtna beseda Poldeta Bibiča

Tudi v Domu starejših občanov v Zbiljskem gaju so se spomnili letošnjega Prešernovega dne - slovenskega kulturnega praznika. V ponedeljek pred praznikom so na pobudo njihove oskrbovanke ge. Olge Zupan pripravili zelo lep in zanimiv program. V kapeli se je zbrala polovica vseh oskrbovancev, kjer je močno odmevala žlahtna in jasna beseda znanega slovenskega dramskega igralca Poldeta Bibiča, dopolnjevali pa sta ga njegovi stanovski kolegi: Štefka Drolc z recitacijami ter Alenka Bole z branjem spominov na dr. Franceta Prešerna. Celoten program je s svojim prijetnim glasom dopolnjevala znana slovenska pevka zabavne in narodne glasbe Elda Viler. Vse nastopajoče so obiskovalci navdušeno pozdravili in jih za njihov nastop nagradili z burnim aplavzom tudi med samimi recitacijami. Ob odhodu iz kapele smo lahko brali z obrazov oskrbovancev zadovoljstvo in hvaležnost nad tako lepim in prijetnim popoldnevom, ki so jim ga nastopajoči ta dan pripravili.

Uprava Doma pa jim je prejšnji teden pripravila v dnevni restavraciji tudi zanimivo pustno veselje. Mnogi stanovalci kot tudi zaposleni so si naredili maske in se ob zvokih mojstra harmo-

Dramski igralec Polde Bibič med recitacijo Prešernove Zdravljice, ki je v kapeli močno odmevala.

nike Andreja Sušnika iz Vaš poveselili in si tudi tako polepšali trenutek svojega življenja.

Pri organizaciji tovrstnih prireditev - ki jih je vsako leto kar veliko - imajo veliko težavo glede prostora. Kapela postaja z dneva v dan bolj tesna, kajti projektant verjetno ni vedel, da bo za vse, kar se tam dogaja, vladal takšen interes pri stanovalcih.

V domu, ki je polno zaseden, je trenutno 216 stanovalcev. Žal imajo tudi tu že čakalno dobo. Pri sprejemu imajo (to je bilo v začetku tudi obljubljen) občani naše občine prednost. Zaposleni se radi pohvalijo, da odlično sodelujejo z medvoškim Centrom za socialno delo, ki ima pravi čut za pomoč sočloveku v stiski.

J. J.

Pesniška zbirka Olge Ambrožič

Pesem je tvoja, ko jo začutiš ...

... bodisi, ko jo pišeš, ali samo prebiraš. Če jo začutiš, je tvoja, sicer greš naprej.

"Apel podoba na ogled postavi" je bil naslov prireditve v čast kulture, ki so jo pripravili pirniški kulturniki na domačem odru treh herojev v začetku meseca februarja. Osrednjo pozornost so namenili pesniškemu ustvarjanju Olge Ambrožič iz Zavrha in predstavitvi njene prve pesniške zbirke *Pesmi na dlani*, ki jo je tudi sama ilustrirala. Večino pesmi je interpretiral igralec Pavle Ravnohrib, nekaj pa tudi članica domače igralske skupine *Zlata Trampuš*, ob kitarški spremljavi Anžeta Palke.

"To je res poseben užitek, ko ti nekdo drug prebere tvoje pesmi. Ko sem jih namreč sama pisala, sem čutila drugače kot tisti, ki so jih prebirali. Imajo svoje, drugačne izkušnje, zato so jih tudi interpretirali drugače. Menim, da je tako tudi prav. Pesem je tista, ki jo človek začuti, ne glede na to, ali jo piše ali prebira. Če jo začutiš, je tvoja. Če je ne, potem ta pesem ni zate in greš naprej," pravi Olga. Na vprašanje, kako je slišati žensko pesem iz ust moškega, se najprej nasmehne, češ tudi sama sem razmišljala, kako bo. "Ampak, moška interpretacija je vendarle druga plat in dopolnilo mojih pesmi. Tisto, kar sem jaz čutila kot ženska, ko sem pesem pisala, je lahko on kot moški interpretiral drugače in nastala je neka celota, kot mož in žena, ki skupaj delujeta kot celota."

Profesorica Cirila Jesihar in slavistka Marinka Volčanšek sta v spremni besedi, vsaka na svoj način, zapisali, da je Olga v svojem oblikovanju pesmi samosvoja, da si je dovolila skovati tudi kakšen svoj izraz, kot ji je narekoval ritem verza ali rima, ki jo na nevsihljiv način prepleta s proznimi vrsticami. S svobodno pesniško obliko se skuša približati tudi klasični obliki soneta, gazele, glose in uporabi akrostiha, sporočila, ki ga dobimo, če po vrsti preberemo prve črke verzov. Iz pesmi, ki jih je povezala v posamezne vsebinske sklope, veje predvsem optimizem, vera v življenje in ljudi, toplina in vedrina, ki izraža njen odnos do sebe, sveta, okolja in predvsem njenih najbližjih. Tudi kakšna modrost ali popotnica za življenje je dana v njih. Njene pesmi so torej zelo raznolike, bogate besedno in izrazno.

"Vse to je že od nekdaj v meni, le čas je bil potreben, da je tudi dozorelo. Pri tem me je podprla celotna družina, ki je začutila, da to

Olga Ambrožič

Želja

*Ko z besedami sem se igrala
in v pesmi jih kovala,
sem se malo bala,
ali bodo kaka usta jih prebrala.
Bodo jih ušesa kje zaznala?*

*Da bi pesem vsaka še naprej živela,
svojo misel v srcih pela,
to je vse, kar sem želela.*

moram dati iz sebe in da je to, kar dajem, dovolj dobro, da dam med ljudi," pravi Olga, ki se je za samozaložbo pesniške zbirke odločila po prigovarjanju ene izmed prijateljic, ki je menila, da je vendarle že napočil čas, da zbere vse priložnostne pesmi, ki jih je od nekdaj pisala za vse svoje najbližnje. Njene prvinske dvome je razblinila družina, ki ji je ponudila vso podporo. Mož Miran in hči Saša sta v zbirko prispevala tudi svoje pesmi. "Kamor te usoda in življenje že pelje, je tam tisti trenutek pravi, da ga izkoristiš in živiš tako, kot ti je dano," dodaja Olga, ki je bila širši javnosti znana predvsem kot voditeljica vokalne skupine Nasmeh, ki je zapela tudi na tokratni prireditvi v novi, precej družinsko obarvani zasedbi. Na vprašanje, kako bi se še na hitro predstavila, najprej pove, da je srečno poročena in da ima dve odrasli čudoviti hčeri, Majo in Sašo. Po poklicu je vzgojiteljica, ker je od nekdaj čutila veliko naklonjenost plesu, glasbi in likovnem ustvarjanju. Meni, da je v vrtcu občinstvo, ki je najbolj iskreno in ti najbolj pove, kdo si in kakšen si, je najboljši kritik in najboljši učitelj. Anica Horvat, predsednica Kulturnega društva Pirniče, je Olgo Ambrožič, ki sodeluje tudi pri novi igri z petjem Parlamentarke, predstavila kot precej optimistično, ljubeznivo, predvsem pa kot damo s številnimi darovi.

Silvana Knok

Razkošje zvokov, barv, šeg in običajev

KUD Fran Saleški Finžgar Senica in krajanji krajevne skupnosti Senica v pripravah na veliki spektakel - Slovenski oktet, ansambel Gašperji, Folklorna skupina Iskraemeco in Mito Trefalt v novi športni dvorani v Medvodah - Razkošje barv, zvokov, šeg, navad in običajev.

Na cvetno nedeljo, 9. aprila, ob 17. uri bo v novi športni dvorani v Medvodah zanimiv poskus, kako na osnovi velikonočnega izročila, šeg, navad in običajev pripraviti prireditev, ki naj bi bila prava paša za oči. O nastopajočih ne gre dvomiti. Slovenski oktet je skupina, ki lahko zadovolji najbolj izostren glasbeni okus in prijetno zapoje tudi preprostemu človeku, Gašperji, ki nadaljujejo tradicijo ansambla Avsenik, so svojo kakovost in spretnost v nastopanju že večkrat dokazali doma in v tujini, prav tako kot tudi Folklorna skupina Iskraemeco, vrhunski plesni ansambel z zelo raznovrstnim programom.

Velikonočni običaji pri nas doma

Scenarist medvoškega spektakla je Mito Trefalt, ki je razgibal Slovence z rekreacijo, pisal skeče in v njih tudi nastopal, ustvaril serijo zabavnih kontaktnih oddaj in bil urednik razvedrila na TVS. Ukvarjal se je tudi z oddajami, ki so slonele na ljudskem izročilu, in se posvečal ljudskemu humorju. Na vprašanje, zakaj tak projekt in kako, da je zraven, odgovarja: "Sodelujem na povabilo ansambla Gašperji. Lani decembra so mi predlagali, da bi pripravil scenarij za prireditev ob velikonočnem času. Vabilo sem takoj sprejel, ker sem bil že takrat prepričan, da se v bogati zaklad-

nici tega časa skrivajo mnogi elementi, ki se jih da uporabiti v privlačni prireditvi. Scenarij je zdaj pripravljen in s prizadevnim sodelovanjem ljudi iz Kulturnega društva F. S. Finžgar Senica in krajanov krajevne skupnosti Senica ga bomo tudi uresničili!" Kot dodaja Karmen Maretič Debeljak, predsednica seniških kulturnikov, je prav sloves nastopajočih, ki v naši občini še niso nastopili v taki zasedbi, poleg ohranjanja dediščine velikonočnih običajev tisti razlog, da so pristopili k tako zahtevni organizaciji in ji dodali tudi svoj pečat.

Kaj bo poleg vrhunskega plesa, petja in muziciranja še na sporedu? Streljanje z možnarji, prikaz žegna v skupinah z različnimi slovenskimi narodnimi nošami, pritrkavanje, različne butarice in butara velikanka, raglje in še številna majhna presenečanja. V posebni točki bodo lahko obiskovalci sodelovali tako, da bodo spremljali pevce Slovenskega okteta in ansambel Gašperji z ragljanjem. Vabijo vse, ki imajo raglje doma, da jih poiščejo in prinesejo na ta dan v Medvode. Tisti, ki bo prinesel največje, bo dobil potico s pirhom, ki bo imel "zlat" rumenjaki. Tisti, ki ragelj nimajo, pa jih bodo lahko tako rekoč za drobiž kupili pri vходу v dvorano. Tudi mednje bodo izžrebali devet velikonočnih potic in v eni izmed njih bo prav tako pirh z zlatim rumenjaki. Morda kje na vaši podstrehi leži pozabljena velika raglja? Morda ste spreten kolar ali mizar in

Karmen Maretič
Debeljak

bi ragljo še lahko naredili do cvetne nedelje? Naredite sebi in gledalcem to veselje in jo pridite pokazati!

Med velikonočnim četrtkom in veliko nedeljo

"Skorajda si ne morem oprostiti, da sem kar nekaj let zapored nasedel svojemu navihane-mu očetu, ko nas je otroke "farbal", da se bo na veliki petek, ko bo poldne zvonilo, naša kapelica sredi vasi zavrtela okrog svoje osi. Bili smo presneto naivni, da smo več kot uro čakali na ta dogodek. Pa nič. Zvonove namreč dan pred tem že od nekdaj zavežejo in se vse do blagoslova ognja v soboto zjutraj ne oglašajo. V tem času so pri mašni daritvi namesto zvonov uporabljali raglje," obuja spomine na velikonočne običaje Tine Križaj, Polenčev z Zg. Senice. Na veliko soboto zjutraj so del blagoslovljenega ognja, ki ga je nekdaj nosil cerkvenik po hišah, danes pa ga dobijo v farni

Tine Križaj

cerkvi, dodali v domače kurišče, z ostalim pa so pokadili po njivah in poljih, da bi zemlja dobro obrodila. Ta običaj pri Polenčevih še vedno negujejo. Blagoslovljenemu ognju dodajo še križce, narejene iz šib blagoslovljene butare na cvetno nedeljo. Medtem zna v kuhinji že močno dišati po velikonočnih dobrotah, ki se pripravljajo za blagoslov jedi. "Bolj premožne gospodinje so potico, pirhe, hren in šunko, simbole za krono, kaplje krvi, žeblje in telo, zložile v jerbas, ostale pa v košare. Vse lepo pokrito s prtičem. K žegnju so nekdaj vedno nesle ženske. Dekleta so celo tekmovala med sabo, katera bo prva prišla k žegnju, saj je veljalo, da se bo tisto leto poročila. In obratno - tista, ki je bila zadnja, se prav gotovo ne bo. Se je menda celo zgodilo, da se je dekle raje skrilo pri toplarju, kot pa da bi zadnja prišla na blagoslov. Blagoslovljeno hrano smo včasih in pri nas tudi še dandanes pojedli šele potem, ko smo se vrnili od slovesne vstajenske maše na veliko nedeljo, ki je v Sori še vedno že ob štirih zjutraj. Ob tej maši so nekdaj tudi pri nas streljali z možnarji. Sam se tega običaja sicer ne spominjam, so mi pa starejši pripovedovali o tem. Popoldne so otroci pirhe valili, fantje in možje pa smo jih sekali. Pirh smo poskušali na določeni razdalji zadeti s kovanecem. Če ti ga je uspelo zadeti in je kovanec ostal zapičen v njem, je postal tvoja last. Če si pa zgrešil, si bil ob denar. Moram priznati, da nisem bil ravno med zaslužkarji," pravi Polenčev Tine in dodaja, da so nekdaj veliko noč čakali celo leto. "Če kdaj nova obleka, je to bilo ravno za veliko noč."

Ansambel Gašperji

Butarice za različne velikosti otrok. (foto: iz družinskega arhiva)

Kako močno pričakovano je bilo velikonočno razpoloženje, pripoveduje tudi Mito Trefalt, ki ga na ta čas spominja tudi neljub dogodek iz otroštva: "Star sem bil 12 let, ko je moj prijatelj dobil škrlatinko. Ker je obstajal sum, da sem okužen tudi jaz, sem moral v bolnišnico v Ljubljano. Niso bili prepričani, da jo res imam in zato so me namestili v sobo s štirimi posteljami, samega. Tam sem ostal nekaj dni, ki so se meni zdeli cela večnost. Malo zaradi samote, še bolj pa zaradi tega, ker nisem vedel, kdaj me bodo spustili domov in če me sploh bodo. Približevala se

Mito Trefalt
(Foto: Gorazd Kavčič)

je cvetna nedelja in velikonočni teden s pirhi in poticami. Da bi zamudil vse to, se mi je zdelo strašno. Butarice nisem nosil v cerkev z ne vem kakšnim navdušenjem, ker sem imel takrat na sebi tudi vedno novo obleko in sem se nelagodno počutil, toda, da bi bil ob pirhe in potico, tega si nisem mogel niti predstavljati. Cvetno nedeljo sem res preživel v bolnišnici, toda že v ponedeljek po viziti mi je zdravnik povedal, da je sum ovržen in da bom šel še tisti dan domov. Prinesli so mi obleko in rekli, naj se počasi oblečem. Bil sem tako vesel, da sem začel skakati s postelje na posteljo. Bile so take s kovinsko mrežo in dalo se je dobro skakati kot na kanvasu.

Vesetje pa je bilo presilovito, saj sem enkrat skočil tako daleč, da nisem pristal na naslednji postelji, ampak v presledku med obema. Pri padcu sem si močno zvil gleženj in ostal

še nekaj ur v bolnišnici, domov pa sem prišel z nogo v mavcu."

Veliko zelenja z barvastimi oblanci

Prav lahko se zgodi, da bo Anica Jenko tisti teden pred cvetno nedeljo obkrožena ne le s šestimi hčerami, starimi od male šole do polnoletnosti, ampak tudi s kupom leskovih in vrbovih šib ter zelenjem brinja, resja, cipres, pušpana in bršljana - vsega, kar potrebuje za cvetnonedeljske butare. Pravi, da je običajno še največ dela prav z nabiranjem vseh zelenih surovin. "Lani je bilo snega še do riti, ko sva gor po hribih nabirala bršljan. Spodaj ga srne pojedjo, višje gori je pa težko do njega priti," dodaja še mož Lojze, ki ji pri nabirki pomaga. Zadnja leta naredi tudi po štirideset butaric za domače, sosedice in ostale, tako da se lahko pohvali, da jih k blagoslovu nesejo po vseh sosednjih in okoliških farah in še dlje, tudi na Koroškem.

Anica Jenko

Tradicijo je k hiši prinesla od doma. Na Osočniku pri Anžic, kot se reče po domače, kjer je bilo prav tako šest otrok pri hiši, je bil za izdelavo butaric zadolžen oče. "Kolikor obročev je imela butara, toliko pirhov nam je menda pripadalo otrokom. Tudi sosedovo, kjer ni bilo otrok, smo radi nesli k blagoslovu v Soro, saj je vedno padlo kakšno darilo. To so bile zelene butare, okrašene s "pangeljci" iz raznobarnega krep papirja, ki sem ga sama sedaj, ko sem se preselila na Zg. Senico, zamenjala za oblance. Pobarvam jih kar z barvo za pirhe," pravi Anica in dodaja, da je največja butara, če odšteje tiste, ki so jih delali skupinsko, merila dobre štiri metre, toliko da je še šla v avto. Sedaj, ko v sorški fari ne tekmujejo več, kdo ima večjo butaro, ji običajno naročajo ali čisto miniaturne ali pa take po pol metra, za izdelavo katere porabi slabo uro časa. Seveda, če je že vse pri roki. Okrog blagoslovljene butare so se stkali različni običaji in Anica se spominja: "Na veliki četrtrek smo blagoslovljeno butaro razdrli, nekaj šib smo porabili, da smo z njimi v velikonočnem času pokadili po njivah za dobro letino, drugo pa smo prihranili. Oče jih je zaoral v prvo brazdo, da bi ta dobro obrodila, dal jih je v kozolec, ko smo začeli "vkladat" vanj in z njimi so pokadili proti hudi uri."

Tekst in foto: Silvana Knok

Če kdo misli, da bi lahko s kakšno idejo spored še obogatil, naj piše na naslov: KUD Fran S. Finžgar, Spodnja Senica 23, 1215 Medvode. Predprodaja vstopnic od 20. marca: Turistični biro Medvode, Trgovina Racman Šentvid, Optika Maretič Škofja Loka, Kulturno Društvo F. S. Finžgar
Informacije: 01/3612 919 in 031/667 024.
Vstopnina: predprodaja 2.000 sit; v dvorani 2 uri pred predstavo 2500 sit.

Vile v sodobnem času

Pred kratkim je v kulturnem domu v Medvodah umetnica Jana Stržinar premierno uprizorila lutkovno predstavo Vilinček Vili.

Medvode - Umetnica **Jana Stržinar** iz Ljubljane je hkrati avtorica in izvajalka pravljice Vilinček Vili, ki je pred kratkim doživela premierno uprizoritev v medvoškem kulturnem domu. Med šolarji iz Sore je naletela na zelo dober odziv. Stržinarjeva poleg tega sama izdeluje pravljicne like in scenografijo. Doslej je izdala šest pravljic in pravljicni roman. "Lahko bi jih bilo mnogo več, vendar čas ni naklonjen knjigam," je pojasnila umetnica, ki ima ta čas kar 12 aktivnih predstav. Nekatere njene pravljice je posnela in predvajala nacionalna televizija.

Pravljice Jane Stržinar se dogajajo v Mavrični in Vilinski deželi. V slednji se dogaja tudi njena zadnja predstava Vilinček Vili. Glavni junak vilin Vili je glasbenik, ki je nekoč igral v velikem orkestru, a je zbežal iz velikega sveta in se skrčil ob reki, kjer ni bil več osamljen. Nad vse obožuje zvoke svoje reke. Nekega dne se v njegovi bližini naselijo tri vile, ki ustvarjajo čudovito glasbo in ga tako očarajo, da jih vseskozi opazuje in si želi njihove bližine. V bližini reke pa živi tudi mračni Bargufi. V svoji globeli vse dni gleda televizijo in s pomočjo čarobnega klobuka, ki ga naredi nevidnega, zahaja v mesto in se zalaga z dobrotami. Vilin-

ski zvoki ga motijo, zato vilam odnese instrumente. Vilinček ugotovi, da mora pomagati svojim prijateljicam. Sporočilo pravljice je, kot pravi Stržinarjeva, da je najbolj pomembno zupanje in to, kar sam verjameš.

"V Vilinskih pravljicah so v ospredju Vilinka in vile, mračnjaki, črnjaki Vilenjak, Bargufi in drugi, ki so v bistvu duhovi narave. Problematik se lotevajo na bolj prefinjen in komičen način, hkrati pa so bolj vpeti v sodobno družbo. Vile sem želela prikazati v sodobnem današnjem času, pokazati, s čim vse se ukvarjajo vile danes, katere naloge imajo," je pojasnila. Prav tako, kot so se spremenili ljudje, so se spremenila tudi pravljicna bitja, je prepričana Stržinarjeva. Tudi v njenih pravljicah iz Mavrične dežele tako nastopajo "posodobljena" bajeslovna bitja. "Skupno vsem mojim pravljicam je, da niso boj med dobrim in zlim, pač pa vedno zmaga spoznanje dobrega, moč notranje lepote," je še dodala.

Video projekcijo abstraktnega prikaza eteričnih svetov narave je za njeno zadnjo predstavo izdelala multimedijska umetnica, akademska slikarka iz Medvod, **Zvonka Tončka Simčič**. Umetnici nameravata sodelovati tudi v prihodnje.

Ana Hartman

Vlasta Nussdorfer med medvoškimi učenci

Medvode - Ker so tema letošnjega otroškega parlamenta Tabuji - prepovedane stvari, so sredi februarja na OŠ Medvode povabili višjo državno tožilko **Vlasto Nussdorfer**. "Tabu o nasilju v družini in zlorabi otrok je področje, ki se ga je lotila ne le kot državna tožilka, pač pa predvsem kot človek," pravi mentorica otroškega parlamenta **Marjeta Jamnik**. Nussdorferjeva je učencem 7. in 8. razreda in predstavnikom šolskega parlamenta pripovedovala o bogatih izkušnjah pri delu. "Bili smo presenečeni, s čim vse se sreča državni tožilec - od mladih prestopnikov, od nasilja v družini in med vrstniki, do kaznovanja mladostnikov ter njihovo prevzgojo v mladinskih zaporih in prevzgojnih domovih," je dejala.

Nussdorferjeva je v začetku decembra izdala knjigo Naše deklice v vžigalicami, ki spodbuja k odprtosti srca. Sprašuje se, kakšno je naše življenje, zakaj se nekomu nasmiha sreča, drugemu žalost, zakaj so bogati in revni ... "Njeno knjigo je vredno prebrati," je dejala Jamnikova, ki se ji je v spomin zelo vtisnila misel v knjigi, ki pravi: "Ni sreča v prejetanju, pač pa v dajanju, kajti s tem sam prejmeš največ. Dobiš namreč to, česar si nikoli nikjer ne bi mogel kupiti. To je tisto pravo bogastvo, ki ti ga nihče ne more vzeti." **Ana Hartman**

Zlatarstvo Zvonka Trtnik s.p.
Podje 17, Ladjanska Polje

TZ

Zlatarstvo Trtnik
Medvode

Seškova c. 9
1215 Medvode,
tel.: 01/361 1694

DELOVNI ČAS:
PON. - PET.: 9. - 18. ure
SOBOTA 9. - 12. ure

- pestra izbira nakita
- poročni prstani
- predelava starega zlata
- popravilo nakita
- 38 let tradicije
- ugodne cene

ZAUPAJTE ZLATARSKIM MOJSTROM!

V pokoju s šivanko v roki

Ivan Bravhar iz Medvod bo letos dopolnil 85 let in ima od upokojitve dalje za moškega kar malce nenavaden hobi: veze prte in dela gobeline.

Ivan Bravhar ima kljub zavirljivi starosti očitno še dovolj mirno roko in dovolj živcev. Oboje namreč potrebuje pri vezenju prtov, ki jih je v več kot tridesetih letih naredil že toliko, da njegova žena Helena, ki jo kličejo Lenčka, pravi, da jo je kar strah, da bi vse postavila ven z omare, ter da bo za obleko v njej kmalu zmanjkalo prostora. Za svoja dela je prejel tudi že nagrade. Na zadnje je konec januarja v okviru Društva upokojencev Medvode, katerega član je in je dolgo pri njih obiskoval tudi krožek ročnih del, štikane prte razstavljal v medvoški knjižnici.

Od kdaj delate ročna dela?

"Odkar sem šel v pokoj. Po poklicu sem zidar in sem bil zaposlen v Donitu. Ljudje me poznajo tudi po tem, da sem okrog deset let po Medvodah pobiral prispevek za RTV. Ko sem pred 34 leti odšel v pokoj, sem začel z ročnimi deli. Razlog pa je bil ta, da mi tako ni bilo potrebno kaj drugega delati. No, varoval sem sinove otroke in gospodinjal. Najprej sem začel z gobelini, prvega mi je prinesla hčerka, nadaljeval pa s štikanjem prtov."

So bili odzivi na to, da vezete prte, kdaj čudni?

"Marsikdo mi je rekel: "Ivan, tega se jaz ne bi nikoli lotil. Čudno, da si se ti." Tudi sam si nisem nikdar mislil, da bom kdaj to delal. Bila so tudi že vprašanja na razstavah, ali sem to res naredil sam ali je naredila žena."

Pa žena zna vesti?

"Znala bi že, vendar je pri tem potrebno veliko šteti. Žena je rajši pletla."

Se spomnite vašega prvega izdelka?

"Prvi gobelin, ki sem ga naredil, krasi kuhinjo. Izmed prtov pa je eden prvih z vzorčkom nageljna, torej gre za gorenjski motiv. Najtežji pa je tale, ki danes krasi mizo v kuhinji. Na njem je dvanajst vzorcev, narediti je bilo potrebno še žure, torej obrobe. Delal sem ga najmanj tri mesece po približno štiri ure na dan. Zanj sem torej porabil najmanj štiristo ur, verjetno pa jih je bilo še kar nekaj več. Takšnih ta velikih sem naredil okrog deset, kar precej teh in manjših pa sem podaril hčerki in sinu, pa tudi ostalim. Delal bi lahko še hitreje, vendar mi ena roka ne dela več. Z njo lahko držim le

šivanko, tako da se velikokrat zmotim in moram podirati, a me to nič ne zjezi."

Kako se veže?

"Naučiš se lahko kar sam doma. Jaz sem se naučil iz revij in knjige. Vezem vsak dan. Zjutraj najprej vstanem, zajtrkujem, spijem kavo, sledi telovadba, počitek in kosilo. Po kosilu pa v kuhinji pri oknu sedem na udoben stol in začnem. No, še prej je potrebno kupiti blago. Najprej pomerim in preštejem vzorec, potem pa odrežem in začnem vesti. Vseskozi imam pred seboj vzorec iz revije, da vmes malce pogledam in štejem naprej. To delo me tako veseli, da pozabim na vse težave, z njim pa tudi preganjam čas. Žena me pogosto okara, zakaj toliko delam, pa ji povem, da je to zame najboljše zdravilo. Moraš pa pri vezenju biti zelo vztrajen. To delo me res zelo pritegne in vedno mi vse uspe. Ponavadi vezem vse do večera, potem na stolu malce zadremam, pred spanjem pa grem pogledat še kakšen film."

Gre po vaših stopinjah tudi kdo izmed vaših treh otrok?

"Kmalu za mano, tega je sedaj že okrog trideset let, je začel vesti sin. Skupaj pa ne vezeva, saj je on precej hitejši. Delava vsak zase in si potem pokaževa, kaj sva naredila. Če sem že počasnejši od njega, pa sem po količini v prednosti. Žilico za vezenje ima tudi starejša hči, veze pa tudi sinova hči, ena izmed mojih petih vnukov in vnukinj, poleg tega imam še sedem pravnukov."

Imate še kakšen drug hobi?

"Sedaj nimam nobenega drugega hobija. Včasih pa sem hodil kegljat. Vsak torek sem šel in zelo so me upoštevali. Ja, že takrat sem bil precej natančen. Rad sem hodil tudi v hribe. Danes vsak dan preberem časopis, predvsem kroniko in pogledam televizijo. V poletnem času pa sem rad zunaj pred hišo. Veliko težav imam z zdravjem, tako da moram na preglede v bolnico hoditi najmanj dvakrat na teden."

Medtem ko smo Ivana Bravharja poprosili, naj nam pokaže, kako veze, se je takoj zatopil v delo. Vmes se je tudi malce nasmešnil, čeprav žena pravi, da je bil včasih še bolj vesel, da je rad plesal in tudi "polumpal". Z veseljem

Ivan Bravhar: "Vezenje je zame najboljše zdravilo."
Foto: Maja Bertonec

sta povedala, da bosta čez dobro leto praznovala šestdeset let poroke. Njuna najmlajša hčerka Marta pa je razkazovala njegove prekrasne prte in gobeline. Da bi jih le bilo še veliko.

Maja Bertonec

BI RADI IZMERILI VAŠE IMETJE?

IZDELAVA GEODETSKIH NAČRTOV ŽE OD 65.000 SIT!

☎ 040848498

Geodetski biro Ema Huth s.p.

Zbijska c. 4, 1215 Medvode, t: +386 1 3613 491
m: +386 41 578 132, e: geodetskibiro@siol.net
www.geodetskibiro-huth.si

ŽIVAS COMMERCE

Ljubljana, d.o.o.

Zg. Pirniče 25
1215 Medvode
Tel.: 01/362-33-00
Fax: 01/362-33-01
GSM: 041/694-751
e-mail: zivas@siol.net

**OPREMA ZA
ZAŠČITO,
REŠEVANJE IN
GASILSTVO**

Mirna in vztrajna roka Ivana Bravharja. Foto: Maja Bertonec

Azbest jim je naredil škodo

Na skupščini so se sestali člani SABS Občina Medvode. Četrtnina članov je iz drugih občin in tudi zanje gre denar iz občinskega proračuna. Na to imajo nekateri pomisleke.

Skupščina Sindikata azbestnih bolnikov Slovenije Občina Medvode je minila brez večjih pretresov. Na novo so na funkcijo sekretarja SABS Občina Medvode izvolili Dragutina Pintarja.

"Od aprila do decembra 2005 smo izvajali projekt preventivne diagnostike za naše člane, ki so bili izpostavljeni azbestu na delovnem mestu. Ustrezno je pregledano 22 članov SABS Občina Medvode. Pogoje za izdelavo zdravniške ekspertize pri spec. med. dela in športa je izpolnilo 17 članov. Izdelano je 13 zdravniških ekspertiz. Preostale štiri zdravniške ekspertize bodo narejene v letu 2006. Od 13 posredovanih zdravniških ekspertiz interdisciplinarni skupini strokovnjakov za verifikacijo poklicne bolezni je osem članov pridobilo verifikacijo poklicne bolezni, petim članom je zavržena verifikacija, štirje člani pa so še v postopku," pravi **Dragan Djukić**, predsednik SABS Občina Medvode.

Obolelih je več kot 25 članov

V Medvodah je desetletja veljalo, da sta največ dva obolela zaradi izpostavljenosti azbestu. Z aktivnostjo SABS Občina Medvode so v slabem letu dni dokazali, da je več kot 25 članov sindikata obolelih in 15 na novo verificiranih. Od tega je 11 novih verifikacij v Med-

Tečaj za mlade pse

Klub vodnikov reševalnih psov iz Kranja vabi lastnike mladih psov na tečaje male šole po metodi pozitivne motivacije. Vpis mladičkov, starih od 3 do 5 mesecev, poteka vsak ponedeljek vse leto od 17. do 19. ure na poligonu v Struževem (nekdanje strelišče) pri Kranju. K sodelovanju vabijo lastnike psov s širšega območja Gorenjske tja do Medvod. Podrobnejše informacije lahko dobijo na telefonski številki 041/262-758 ali na elektronskem naslovu www.klub-vrpki.si. **D. Ž.**

OBČINA MEDVODE

OBVESTILO

Občanke in občane Občine Medvode obveščamo, da boste "Napoved za odmero dohodnine za leto 2005" lahko oddali tudi na sedežu Občine Medvode, Cesta komandanta Staneta 12, in sicer, v četrtek, dne 16. marca 2006 od 8. do 12. ure in od 13. do 18. ure.

ŽUPAN
Stanislav ŽAGAR

Dragan Djukić, predsednik SABS Občina Medvode.

vodah. Nekateri od njih sedaj živijo v drugih občinah, ker so spremenili mesto prebivališča. Zagotovo pa je vzrok izpostavljenost azbestu v Donitu Medvode. Imamo pa nekaj članov iz drugih slovenskih občin, tako da SABS Občina Medvode trenutno šteje 84 članov.

"Potrebno je poudariti, da se SABS Občina Medvode na principu sindikalne solidarnosti in pomoči zavestno ukvarja s problematiko ugotavljanja poklicnih bolezni zaradi izpostavljenosti azbestu, ker to področje ni dobro urejeno na državnem nivoju. To je naloga neodvisnega zdravstva, ki mora imeti podlago v sprejemljivem zakonu, kar do sedaj še nismo zaznali, kljub pripravi zakonodaje za odpravo posledic dela z azbestom," še pravi Djukić. Postopek diagnostike in verifikacije poklicne

bolezni zaradi izpostavljenosti azbestu traja v najboljšem primeru pol leta ali več. Kot smo že pisali, je Občinski svet Občine Medvode sprejel amandma in SABS-u Občina Medvode zagotovil milijon tolarjev za sofinanciranje socialnih, zdravstvenih in humanitarnih dejavnosti.

Večina jih je bilo azbestu izpostavljenih v Donitu Medvode

Na občinskem svetu je bilo slišati očitek, da gre ta občinski denar tudi za člane iz drugih občin. Djukić odgovarja: "Mi smo sindikat azbestnih bolnikov Slovenije (SABS) Občina Medvode. Član pa je lahko vsak državljan RS, ki izpolni pristopno izjavo, sprejme naš statut in programska izhodišča ter se prostovoljno odloči, da bo član kateregakoli SABS ne glede na sedež in kraj prebivališča. Vsi naši člani po preteku treh mesecev imajo enake pravice. Mi pa smo kot sindikat dolžni ščititi njihove interese in varovati njihove pravice. Tudi to dejstvo ni sporno. Imamo samo 10 članov iz drugih občin, ki dejansko niso imeli nobenega stika z Donitom. Imamo pa tudi 12 članov, ki so spremenili mesto prebivališča ali so že prej tam živeli, azbestu pa so bili izpostavljeni v Donitu Medvode."

Stalno opozarjajo na potrebo po varnem odstranjevanju cement-azbestnih strešnih kritin in zamenjavi cement-azbestnih vodovodnih cevi. V Občini Medvode je približno 50 km cement-azbestnih vodovodnih cevi in 25 - 30 odstotkov cement-azbestnih strešnih kritin, ki jih je potrebno varno odstraniti. V letu 2006 bodo iz sredstev občinskega proračuna Občine Medvode zamenjali cement-azbestna strešna kritina na starem delu vrtca v Medvodah in osnovni šoli v Preski. Zamenjali bodo tudi nekaj kilometrov cement-azbestnih vodovodnih cevi pri rekonstrukciji občinskih cest.

Maja Bertonec

Novo ime na čelu Zgodovinskega društva Medvode

Na občnem zboru Zgodovinskega društva Medvode, ki je potekalo v dveh delih, so izvolili novo predsednico. Na mesto Vladimirja Bertonec je sedla Alenka Vodnik.

Letošnji občni zbor Zgodovinskega društva Medvode je potekal v dveh delih. Prvič je prišlo do zapleta, saj ni bilo povsem jasno, kako je bilo s finančnimi sredstvi za najbolj obsežen projekt društva, torej pripravo filma o Francu Rozmanu Stanetu. Na občnem zboru takrat tudi ni bilo predsednika nadzornega odbora in občni zbor so tako prestavili. V nadaljevanju niso ugotovili nobenih nepra-

vilnosti v poslovanju. Prišlo pa je tudi do sprememb v vodstvu Zgodovinskega društva Medvode. Člani so razrešili staro vodstvo in izvolili nove člane izvršnega odbora, nadzornega odbora in častnega razsodišča. Dosedanji predsednik Vladimir Bertonec, ki je to funkcijo opravljal vse od začetka, kandidature vnovič ni vložil in postal prvi uradni častni član društva. Za nove člane izvršnega odbora so bili izvoljeni Anica Keber, Zdravko Veber, Lojz Tršan, Andreja Burja, Saša Poljak, Brane Praznik in Alenka Vodnik, nova predsednica društva. **Maja Bertonec**

Zasvojeni s televizijo

Ana, Nataša in Dino Bešter že deset let pripravljajo samostojne televizijske projekte. Čeprav imajo vedno ogromno dela, niso nikoli obžalovali, da so se posvetili televizijskim oddajam. "Veliko dela lahko opravimo doma. In to je najlepše, saj smo radi tu, na Katarini," pravijo.

Sv. Katarina - Za Beštrove s Sv. Katarine, Natašo in Dina ter njuno hčerko Ano, bi lahko dejali, da so na neki način zasvojeni s televizijo. Še posebej so pred leti postali znani s priljubljeno oddajo 4 tačke, ki jo poleg drugih oddaj pripravljajo še danes. "Drug brez drugega preprosto ne moremo. Sama sem avtorica in producentka vseh oddaj, Dino skrbi za organizacijo in potek snemanj. Ana, v zadnjem letu tudi montažerka naših oddaj, ima največ dela z Avanturo, najbolj priljubljeno oddajo na TV Pika, ki jo pripravlja skupaj s simpatičnim Taijiem Tokuhiso," je na kratko strnila Nataša.

Beštrovi so nekoč živeli v bloku v Škofji Loki. Pred 15 leti so na sv. Katarini kupili parcelo, ki tedaj ni bila zazidljiva. Tam so sprva nameravali imeti svoj miren kotiček, kjer bi na svežem zraku preživljali vikende. "To je bil kos zemlje, kamor sploh ni bilo poti, le slaba kolovozna pot je vodila do parcele, ki je bila polna kamenja in grmičevja. Po pravici povedano smo deset let garali na tej zemlji in počasi je nastajala lepa okolica, v kateri živimo sedaj," je pojasnila.

Dino prihaja iz Dolenje vasi v Selški dolini, Nataša pa je otroška in mladostniška leta preživela v Škofji Loki. "Spoznala sva se na rokometnem igrišču v Škofji Loki pred mnogimi, mnogimi leti," je v šali dejala Nataša. Po štirih letih ljubezni sta se mlada poročila in rodila se jima je Ana. Lani sta praznovala 25-letnico poroke.

Nataša s televizijo "zastrepila" vso družino

Nataša je že v mlajših letih sanjala o televizijskem delu. "Dino pa niti v sanjah ni pomislil, da se bo iz komercialnih vod kdaj podal v snemalne," doda Nataša, ki je bila kar 13 let učiteljica. Poleg tega je delala tudi na Radiu in Televiziji Slovenija, kjer je vodila oddajo 3x3 in pripravljala prispevke za nekdanjo priljubljeno nedeljsko oddajo Zdravo.

Za novinarstvo in televizijo sta zakonca Bešter kmalu navdušila tudi Ano, ki je že kot majhna deklica zelo rada nastopala. V Natašinih radijskih oddajah za otroke je že pri petih letih deklamirala pesmice. Kasneje je v 4 tačkah začela pripravljati svojo rubriko in ker je bila sproščena, je s tem nadaljevala. "Starša me nista nikoli silila, da bi delala v medijih. Ko sem bila mlajša, mi je to delo prineslo nekaj žepnine. Vendar sem v tem poslu že od 15. leta, torej deset let, in v tem času sem pridobila veliko izkušenj. Tudi samo delo je zanimivo in razgibano," je razložila Ana, ki so ji že kot majhni deklici vsi govorili, da bo novinarka. "Sama pa sem vedela, da ne bom. In res nisem, vsaj prava ne. Bolj se uvrščam med voditelje," pravi. Študij novinarstva je ni privlačil, vseeno pa je diplomirala na Fakulteti za družbene vede, in sicer iz komunikologije.

Beštrovi že težko pričakujejo toplejše mesece. Tedaj se njihovo življenje preseli na vrt pred hišo. Foto: arhiv družine Bešter

"Želela sem delati v oglaševalski agenciji. To delo zdaj delno opravljam, saj pogosto izdelujemo oglase za naše naročnike," je razložila Ana, ki jo je od nekdanj zanimala psihologija. "Prav zato sem se odločila tudi za podiplomski študij sociologije, ki se v marsičem prekriva s psihologijo. Če bom kdaj študirala psihologijo, bomo pa še videli," je dodala Ana, ki si nekoč želi imeti svetovanje ali delavnice za medosebne odnose.

Na Katarini gostili Drnovška

Najstarejša oddaja Beštrovih je oddaja o hišnih ljubljenceh, po kateri so verjetno najbolj poznani. Letos bo na sporedu že 200. oddaja. "Med mnogimi gosti v 4 tačkah se vedno s ponosom spominimo na predsednika države dr. Janeza Drnovška in njegovega Brodija, ki sta nas kasneje obiskala tudi pri nas doma na Katarini," je povedala Nataša.

Seveda pa si tudi Beštrovi ne morejo predstavljati življenja brez ljubljencev. "Ljubezen do živali sva z Dinom že prinesla na svet, Ano pa sva v tem duhu vzgajala že od majhnega," se spominja Nataša. Njihovi šestletni bernski planšarski ovčarki Tisi se je pred letom dni pridružila še mala yorkshirska terierka Zoya. Tisa ima 45 kilogramov, Zoya pa le tri. "Odlično se razumeta. Ko se igrata, se jima nasmemo do solz. In to so lepi trenutki, ki nam polepšajo vsak dan posebej. Onidve sta lahko povsod, kjer smo mi. Tako se v zimskih dnevih ponavadi vsi drenjamo na kavču. In nam je zelo lepo ...," je razmišljala Nataša.

Obožujejo naravo

Čeprav imajo Beštrovi vedno ogromno dela, niso nikoli obžalovali, da so se odločili za ta poklic, saj, kot pravijo, v njem neizmerno uživajo. "Čar našega dela je v tem, da si sami razporejamo delovni čas, da smo veliko v naravi in med živalmi, da spoznavamo lepe dele Slovenije. Vedno znova smo presenečeni nad lepoto Slovenije," je dejala Nataša. Med snemanji spoznajo tudi veliko zanimivih in pozitivnih ljudi, z mnogimi ostanejo v stikih tudi v prihodnje. "Velikokrat smo zelo pozitivno presenečeni nad znanimi in uspešnimi Slovenci, ki so v življenju res veliko dosegli, pa so preprosti in prijazni," je še povedala.

Kljub natrpanemu urniku pa obvezno vsak dan poskrbijo za sadno-žitni zajtrk in zdravo kosilo, kjer ne sme manjkati velika skleda solate, če je le možno z domačega vrta. "Prednost naše službe je, da lahko pogosto kuhamo doma, saj je domača hrana za zdravje najpomembnejša," meni Nataša. Njihovo delo jim dopušča, da lahko pogosto ustvarjajo doma. "In to je najlepše, saj smo radi tu, na Katarini. Spomladi in poleti, pa tudi jeseni se naše življenje preseli na vrt pred hišo. Tam kuhamo in jemo ter si v senčki pod lipo uredimo pisarno," je še dodala.

Odgovori na uganke

1. Direktor za prireditve
2. Noč ima svojo moč
3. Košuta - Peca

Za začetek v Poljansko dolino

Planinsko društvo Medvode je v celoti izvedlo naloge, ki si jih je zastavilo za preteklo leto.

Kljub zimi pa medvoški planinci ne počivajo.

Zaključek leta so z nočnim pohodom k cerkvi sv. Jakoba na Brezovici zaznamovali mladi planinci. Bilo jih je sicer nekaj manj kot leto prej (okrog 40), zato pa ni bilo nič manj veselo. Še zlasti so bili zadovoljni s skromno pogostitvijo na turistični kmetiji "PR' MAMOVC". Izletniški odsek je v decembru izvedel "Izlet v neznano" (po okoliških hribovih), ki ga je 62 planincev zaključilo ob plesu in zabavi v gostilni "Legastja".

"Leto 2006 se je začelo tako, kot se je končalo preteklo. Z lepo zimsko turo je 45 članov začelo s programom izletov v letu 2006. Iz Gorenje vasi v Poljanski dolini smo se povzpeli na Pretovč (612 m) in nato preko Gorenjega Brda in Malenskega Vrha (vas) do Gore (987 m), kjer stoji s čudovitim oltarjem okrašena cerkev Marijinega vnebovzetja. V nekdanjem župnišču, ki je grajeno v stilu prave gorenjske hiše, so nam bližnji domačini postregli s čajem, kuhanim vinom, žganjem in domačimi klobasami. Po okrepčilu smo se v visokem snegu povzpeli na Malenski vrh (1053 m). Sledil je snežen spust na Goro, od tod pa smo po krajšem postanku v prijetnem razpoloženju vzeli pot pod noge in se preko Zakobiljeka, Loma nad Volčo mimo cerkvice sv. Jurija spustili v Volčo. Prijeten izlet, ki nam je ob oblačnem vremenu in v meglo zavitih vrhovih Blegoša, Mladega in Starega vrha kljub vsemu ponudil nekaj lepih razgledov na kraje, ki jih bolj malo poznamo"

Medvoški planinci na izletu na Tinjan.

"je bil zadovoljen **Dušan Brekič**, predsednik Planinskega društva Medvode.

Drugi letošnji izlet 19. februarja pa je bil usmerjen na zadnje kilometre slovenske planinske transverzale. Iz vasi Petrinje (nekaj kilometrov pred Črnim kalom) jih je pot vodila

malo navzgor, nato pa na Spodnji kras in navzdol do Ospa (20 m). Od tod so se kar pošteno prepotili na Tinjan (374 m) in naprej do Ankarana. Izleta se je udeležilo 56 planincev.

Naslednji izlet pa bo 19. marca na Veliko Planino.

M. B.

Kmalu bo spet pomlad

Še malo pa bo posijalo sonce, sneg se bo stopil, trava bo ozelenela in zacvetele bodo rožice. Dišeče in raznobarvne. Na stečaj bomo odprli okna in spustili pomlad v svoja stanovanja. Želja po drobnih in velikih spremembah v našem domu bo postajala z vsakim sončnim dnevom večja, zato je že zdaj čas, da začnete razmišljati in odprete vrata zanimivim idejam. Pokukajte v revije, poklepetajte s prijateljico, poglejte po trgovinah s pohištvo in dodatki za dom, lahko se posvetujete s svetovalcem, karkoli, samo da boste uživali v pričakovanju oživitve in osvežitve svojega doma. Ko boste vedeli, kaj želite, pa veselo na delo!

V Pisani sobi v Škofji Loki potekajo zanimive ustvarjalne delavnice za oživetev doma, poleg tega pa lahko pridete na klepet, prelistate revije in lovite sveže zamisli. Pripravljamo brezplačne klepetalnice o opremljanju stanovanja, kjer se v krogu druženja porajajo zanimive ideje, ki jih spremlja strokovno mnenje. Pridite s prijatelji in prijateljicami vsako sredo ob 17.30. Več lahko zveste v Pisani sobi ali po telefonu. Prisrčno vabljeni! Pisan in ustvarjalen pozdrav!

Barbara in Petra

**PISANA SOBA
GALERIJA ZA PRIJETEN DOM**
Blaževa ulica 6, Škofja Loka

Delovni čas: pon.: 14.00 - 18.00
tor. - pet.: 10.00 - 18.00
sob.: 9.00 - 13.00

...OD SRCA...

**Barbara Bališ
Markovič**
041/972-278

Majhna neuresničena želja prof. Cirile Jesihar iz Vikrč:

Da bi znala grško

Obiskali smo prijazno in živahno 89-letno profesorico petih jezikov. Devet let v ženskem konviktu v Ljubljani. Kot študentka je med počitnicami poučevala dijake, vozila mleko v Ljubljano, delala na kmetiji. Najlepši dan v življenju; dekret za profesorsko mesto. Danes uživa v spominih na svoje dijake.

Gospa profesor, rojeni ste bili na kmetiji Knezovih v Spodnjih Pirničah. Mati je kmalu ostala sama z majhnimi otroki in veliko dela ter malo denarja. Kako ste uspeli študirati, saj je bilo to takrat težko?

"Ko sem končala z odliko štirirazredno šolo v Pirničah, se je pojavilo dvoje: želja po študiju in istočasno pomanjkanje denarja. Mama je s pomočjo smleškega kaplana vložila prošnjo za sprejem v ženski katoliški - Lihten turnov zavod v Ljubljani. Bila sem sprejeta in v njem živela devet let študija. Po enem letu meščanske šole sem vstopila v gimnazijo Poljane, ki je bila najbližja našemu zavodu. Težko je bilo za takega otroka slovo od doma. Tudi doma se je morala mama, ki je bila sama s tremi otroki, marsičemu odpovedati. Sama sem mlajše med letom inštruirala, druge pa poleti učila za popravne izpite, da sem se lahko preživljala."

Zaradi zavodskega življenja niste prav pogosto zahajali domov v Pirniče. Ob obiskih doma ste pa verjetno le uživali življenje, ki ga je nudila vaška idila?

"Domov sem lahko prihajala samo za velike praznike in v poletnih počitnicah. Še takrat sem šla največkrat peš iz Ljubljane, ker je bilo škoda dva dinarja dati za tramvaj do Šentvida. Počitnice pa so bile delovne. Opravljati sem morala vsa ročna dela na polju in v hlevu, kosila za živino, s srpom žela žito in podobno. Vozila z vozičkom mleko v Ljubljano, tudi k njemu sem vodila v Tacen podkovat. To je bila naša rekreacija.

Bili pa so prijetni tudi večeri, ko smo dobre volje posedli v vrtno uto na Knezovem dvorišču domači in sosedje in glasno prepevali naše lepe slovenske pesmi, da je prislunhnila vsa vas.

Lepo je bilo tudi pri blagoslovu gasilske brizgalne, kjer sem bila družica oz. kumica."

Je bila po zaključku gimnazija odločitev, v katero smer boste nadaljevali študij, težka?

"Presrečna sem bila tisti dan ob sedmih zvečer, ko sem naredila veliko maturo. Najraje bi objela ves svet. Vedela sem, da imam sedaj odprta vrata na filozofsko fakulteto - hotela sem postati profesorica, to je bila moja največja življenjska želja. Takrat sem bila iz naše smleške fare (sedem vasi) edina študentka. Študentsko življenje je bilo revno. Mestna občina je takrat delila vsak dan 60 najbolj revnim kosila in večerje ne oziraje se na njihovo nazorsko gledanje. To so bili v glavnem fantje iz Prekmurja in Štajerskega in štiri dekleta in med njimi sem bila tudi jaz. Štipendij ni bilo. Hvala Bogu sem bila preskrbljena, da nisem bila lačna, saj s praznim želodcem je študij nemogoč."

Z veliko volje in potrpljenja vam je študij uspel, saj ste ga uspešno zaključili. Kam vas je potem vodila pot?

"Študij sem zaključila v začetku krute druge svetovne vojne, ko so si našo deželo tako neusmiljeno razdelili okupatorji. Na srečo so naši profesorji takrat pohiteli in smo že maja opravili vse zaključne izpite in dobili diplomu v slovenskem jeziku. Žal pa štiri leta nisem mogla domov, ker je bila Ljubljana zaprta in obdana z žico.

Z velikim veseljem je prišel maj 1945 in moj najsrečnejši dan v življenju: Ministrstvo mi je 3. julija 1945 izdalo dekret, s katerim sem nastopila svojo prvo profesorsko mesto na meščanski šoli v Šentvidu, ki se je kasneje preimenovala v nižjo gimnazijo in z leti prehajala v popolno gimnazijo in tu ostala vse do konca službovanja razen nekaj let poučevanja v Logatcu in Škofji Loki. Bila sem srečna. Večkrat v življenju sem si rekla: če bi se še enkrat odločala o poklicu - samo to in nič drugega.

Delo z mladimi je nekaj najlepšega, ko vidiš, kako so sprejemljivi za znanje. Lepo mi je bilo z dijaki tako v šolskih klopek kot na izletih, plesih, šolskih prireditvah in tekmovanjih.

Najbolj sem vesela svojih dijakov, ko se mi javljajo in mi povedo, da so od mene dobili dobro znanje za komuniciranje v raznih jezikih, ki sem jih poučevala in kako jim to danes koristi pri njihovem delu na raznih koncih sveta."

Na začetku ste omenili latinščino, vendar kasneje na gimnaziji ni bilo več latinščine in to znanje je bilo brez koristi. Vam je bilo kdaj žal?

"Ni mi bilo žal, saj nisem nič izgubila. Res je, da na gimnaziji ni bila latinščina več obvezen študij, a čim se je dijak zanj odločil, je bil obvezen. Veste latinščina je možganska telovadba in pomaga k eksaktnosti mišljenja in lažjemu sprejemanju drugih ved.

Poseben izziv so mi bili potem izpiti za dijake salezijanske gimnazije v Želimljah. Njim je bila gimnazija priznana šele takrat, ko so pri naših profesorjih opravili vse izpite vsako leto in na kraju tudi maturo. Za njih je bila latinščina obvezen predmet zaradi nadaljnega študija teologije.

Zaradi teh potreb so me prosili, da sem po upokojitvi še osem let poučevala latinščino na šentviški gimnaziji.

Nekaj mi je pa v življenju malo žal: da se nisem odločila še za študij grščine."

V letih vašega službovanja se je verjetno zgodil tudi marsikateri zanimiv dogodek v razredu. Se spominjate kakšnega še prav posebej?

"Pri razlagi o pesniku A. Aškercu sem jim dejala, da ni bil samo pesnik, temveč tudi filozof in jih vprašala, kaj je to filozof? Po daljšem molku je v zadnjem kotu eden dvignil roko in rekel: "Jaz pa vem! On zofe fila."

Prof. Cirila Jesihar na enem izmed srečanj z dijaki.

Ko se srečujete in pogovarjate z mladimi. Je kakšna razlika med nekdanjo in današnjo mladino?

"Je! Veste, danes je vse preveč pehanja za denarjem, istočasno pa nimajo dovolj spoštovanja do njega. Mladi bi morali bolj sprejemati lepe in dobre navade svojih staršev, oni pa bi morali bolj skrbeti za svoje ponašanje. Nekoč smo se z njimi več pogovarjali in zato so bili tudi bolj sproščeni. Danes so vsi preveč živčni in v strahu, da bodo ostali brez službe. Pjavljajo se droge in samomori in mislijo, da bodo s tem rešili težave. Velika zmota. Odgovornost je na vseh."

Živite vseskozi na vasi. Se je tudi tu kaj bistvenega spremenilo?

"Spreminja se vse okolje in tudi ljudje. Neverjetno močno so se spremenile prehrabne navade. Danes ni vsakodnevnega kosila ali večerje brez mesa. Nekoč so uživali hrano, pripravljeno iz tistega, kar je zraslo na polju in vrtu. Mesa je bilo malo. Res za tako pripravo hrane je potreben čas, vendar ga mnogi imajo tudi danes, vendar najhitreje je vreči zrezek v ponev, odpreti konzervo in kosilo je na mizi. Mnogo hrane se tudi uniči.

Dovolite mi - sem pač profesorica, da vas na kraju jaz nekaj vprašam. Kako ste prav mene našli za današnji pogovor?"

Preprosto, ker sem bil tudi jaz eden izmed vaših dijakov v Šentvidu.

Gospa profesor Cirila želimo vam še veliko veselih srečanj s svojimi dijaki ter takšnega zdravja kot ga izžarevate. Hvala. J. J.

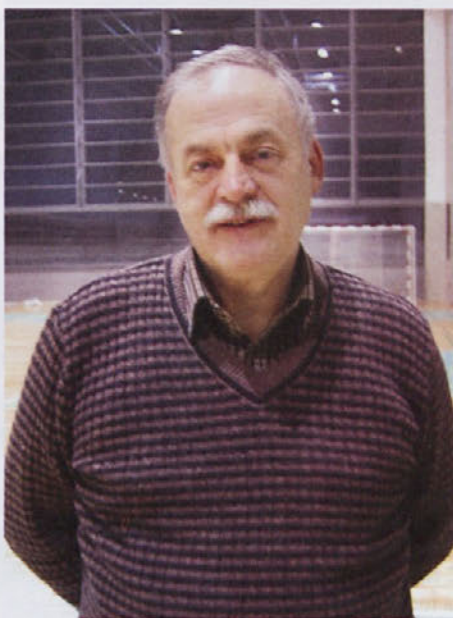
Igrajo za občinstvo

Medvoški košarkarski klub je letošnjo sezono v 2. slovenski ligi zahod končal nad pričakovanji. V prihodnji ciljajo še višje.

Letošnja sezona se je za košarkarje KK Tinex Medvode končala sredi februarja. Potem ko so se po lanski preselili v ligo višje, v 2. slovensko košarkarsko ligo zahod, so si za cilj zastavili obstanek. Ta cilj pa so presegli in se uvrstili v sredino lestvice, na 5. mesto in bi bili z malce več sreče lahko še višje, celo v boju za 2. mesto. Zaostali so le za Vrhničani, ekipo Janče mladi, Šenčurjem in Jesenicami. V Sloveniji v vseh ligah tekmuje več kot 70 ekip, medvoška je trenutno okrog 30. mesta.

Realen cilj je 1. B liga

"Rezultat je nad pričakovanji, predvsem če ob tem upoštevamo vso smolo, ki smo jo imeli. Toliko poškodovanih ključnih igralcev kot v tej sezoni še ni bilo. Če je ekipa v polni postavi, imamo dobro pokrita vsa igralna mesta, na vsakem imamo po dva igralca. V nasprotnem primeru so težave. Na izbiro imam skupaj 16 fantov," je povedal **Anton Bohinc**, trener članske ekipe KK Tinex Medvode.

Anton Bohinc: "Pogoje imamo, svoje mora povedati še uprava kluba." /Foto: Maja Bertoncelej

Ekipa je razmeroma mlada, povprečna starost je okrog 23 let, sestavljena pa je večinoma iz domačih igralcev. Najvišji igralec je z 206 centimetri Dušan Dolinar. Gre pa za čiste amaterje, saj prav nobeden za svoje predstave ni plačan. Glede na to, da imajo sedaj v novi dvorani izvrstne pogoje za trening, so zrasli tudi apetiti. Ekipa je doslej na Svetju odigrala štiri tekme in vse štiri so zmagali, kot poudarjajo, tudi s pomočjo gledalcev, ki si jih v prihodnji sezoni, ki se bo predvidoma začela oktobra, želijo še več. Menda bo za vzdušje skrbela tudi navijaška skupina.

Medvoška košarka je bila pred leti zelo visoko. Blizu nekdanje slave si želijo tako igralci kot strokovni štab. "Za mesto, kot so Medvode, je realna 1.B liga. To bi lahko dosegli s to ekipo in nekje z dvema okrepitevama. Pogoje imamo dobre, svoje bo morala povedati še uprava kluba," dodaja Bohinc. Sicer pa je v klubu trenutno okrog 80 košarkarjev v različnih selekcijah. Poleg članske ekipe, imajo še kadete in pionirje ter šolo košarke. Ni pa mladincev in deklet.

Maja Bertoncelej

Košarka za vedno

Predstavljamo kvartet medvoških košarkarjev iz prve peterke, vključno z najboljšim igralcem Dejanom Bunčičem.

Ni čudno, da so fantje na igrišču kot ekipa tako uspešni, saj se takoj opazi, da se ujamejo in dobro razumejo tudi zunaj parketa. Pa ne bomo o podrobnostih in šalah, ki padajo po treningih in tekmah. Kot smo slišali, je zanje povečini zadolžen kapetan in najstarejši v ekipi, 28-letni **Igor Kešelj** iz Preske. Košarko igra že 16 let, vseskozi pa je zvest domačemu klubu. Na igrišču se najbolje znajde na mestu centra. Ob njem smo spoznali še dva iz mlajše garde, oba stara 22 let. **Janez Kopač** prihaja iz Vaš in igra na mestu krila ali centra, **Borut Bizjak** pa je doma v Verjah in je član medvoškega kluba pet let, pred tem pa je bil v Domžalah. Igra večinoma na mestu beka.

Seštevkom za letošnjo sezono še ni, trener Tone Bohinc pa meni, da je najboljši strelec **Dejan Bunčič**, 28-letni igralec iz Preske, ki košarko igra že od malih nog. Ta šport je del družinske tradicije, saj sta bila košarkarja tudi njegova starša. Povedal nam je nekaj o sebi in o svoji dosedanji karieri.

Glede na tvojo višino ne deluješ ravno košarkar?

"Vsi tako pravijo, vendar mi to, da nisem ravno visok, nikoli ni bilo ovira. Na položaju organizatorja igre in beka, kjer igram, je morda to celo prednost."

Po čem je znana tvoja igra?

"Moji prednosti sta hitrost in natančna roka. Sem precej nepredvidljiv igralec, v tem smislu, da se šele v zadnjem trenutku odločim, kaj je najbolje narediti."

Pred leti si šel igrati v Cerknico?

"To je bilo štiri ali pet let nazaj. Tam sem igral dve sezoni. V pokalni tekmi sem imel priložnost igrati proti Krki in kril me je Jaka Lakovič. Tam sem igral kot profesionallec. Šlo je za malo močnejši klub, kot je v Medvodah, bistvenih razlik pa ni bilo. Tudi tukaj ne gre ravno samo za rekreacijo, saj je liga kar močna. Drugače pa hodim v službo, po poklicu pa sem lesar."

Janez Kopač, Igor Kešelj, Borut Bizjak in Dejan Bunčič si želijo igrati pred polnimi tribunami. /Foto: Maja Bertoncelej

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

"Potrebno je gledati pozitivno. Mislim, da tudi v naslednji sezoni ostajam v Medvodah. S tem klubom želim priti v 1.B ligo. Kar se pa poškodob tiče, je pa vsako leto huje. Težave imam s prstom in s prepono, ki me boli že dve leti. Dokler bom uspešen, bom vztrajal. V košarki pa želim ostati tudi še potem. Rad imam tudi druge športe. Počnem vse: smučam, igram hokej in nogomet."

Maja Bertoncelej

Mladi tekači se navajajo na zmage

V ŠD ŠRC Preska z mladimi smučarskimi tekačicami in tekači že žanjejo uspehe.

Zadnje nedeljo v februarju je bilo v sosednji Italiji mednarodno FIS tekmovanje Marcia Corta v smučarskem teku. V mlajših starostnih kategorijah so se odlično izkazali mladi tekači športnega društva ŠRC Preska. Na progi, dolgi 4 km, v klasični tehniki se je na prvo stopničko povzpela desetletna Ana Lampič in tako v kategoriji deklet do 11 let premagala vse starejše kolegice. V kategoriji do 9 let je na progi, dolgi 3 km, s konkurenco opravila tudi Nina Žavbi, ravno tako je v fantovski konkurenci s kar 40-sekundnim naskokom blestel Janez Lampič. Da je bilo slavlje popolno, je poskrbela še sedemletna Saša Žavbi, ki je zmago slavila na progi, dolgi 2 km, v kategoriji deklic do 7 let. Svoj prispevek k skupni razvrstitvi posameznih društev so dodala še ostala tri dekleta. Maruša Luštrik je osvojila 11. mesto, Anja Žavbi 10. mesto in Tjaša Trampuš odlično 4. mesto. Tekmovalci so se uspeha veselili skupaj s starši in trenerjem Juretom Okršlarjem in v rokah ponosno držali pokal za osvojeno skupno prvo mesto v kategorijah mladih smučarjev tekačev.

Iste tekmovalke so dobro nastopile tudi na februarjem državnem prvenstvu na progi na Kokrici pri Kranju. Ana Lampič, Nina Žavbi in Anja Žavbi so med mlajšimi deklicami osvojile tretje mesto v štafeti, čeprav so bile daleč najmlajše v konkurenci. Ana Lampič iz Smlednika je pritekla tudi do 3. mesta med posameznicami.

Maja Bertonec

Podmladek ŠD ŠRC Preska se je v Italiji veselil skupne zmage.

Slikovna uganka

Kako dobro poznamo našo deželjo?

Tokrat vas sprašujemo, kje je nastal posnetek in kaj je videti v daljavi pod obokom vrat?

Odgovore nam pošljite do konca meseca na naslov: Gorenjski glas, Zoisova 1, 4000 Kranj, s pripisom "za Sotočje". En pravi odgovor bomo izžrebali in ga nagradili.

V prejšnji številki smo vas spraševali, kje je nastal tekaški posnetek in če morda kdo od bralcev Sotočja spozna mlade tekače na sliki. Pravi odgovor nam je poslala Majda Jesenovec iz Preske, ki je napisala: "Posnetek tekačev Polone Mihevc, Igorja Jesenovca in Nejca Plešca je nastal na Katarini (nad Vihro)." Po pošti vam bomo poslali dve vstopnici za kranjski bazen.

Avtor slikovne uganke je
Jože Praprotnik

Joga v Medvodah odprla svoja vrata

"V Medvodah imamo tri vadbene skupine, eno v Preski, humanitarno v domu za starejše občane in eno v novi dvorani. Prvi dve potekata že več let, okrog pet do šest," je ob dnevih odprtih vrat, ki so jih prvič letos ltu organizirali med 6. in 9. februarjem, povedal Jure Pogačnik iz društva Joga v vsakdanjem življenju in dodal, da je v joga v Medvodah trenutno vključenih okrog 70 ljudi.

Vadba poteka po sistemu Joga v vsakdanjem življenju, inštruktorji pa imajo mednarodni izpit in izpit na Fakulteti za šport. Gre za sistem, ki je v Sloveniji uveljavljen od leta 1989, v tem času pa so ustanovili 11 področnih društev z več kot 4.000 člani, ki vadijo na okoli 200 lokacijah. Vsa slovenska društva so člani Zveze joga društev Slovenije, ta pa je članica International Fellowship Joga in Daily Life s sedežem na Dunaju.

Doslej so naša društva sodelovala tudi pri nekaterih zdravstvenih raziskavah o vplivu joge na zdravje, lani pa so od ministrstva za zdravje prejeli potrdilo, da je delovanje društva in zveze v javnem interesu na področju zdravstva.

M. B.

GG

mali oglasi

04/201 42 47, e-pošta: malioglasii@g-glas.si
www.gorenjskiglas.si

Vrhunskost na plečih sponzorjev

"Politika Športne zveze ni v redu in nanjo sami ne moremo vplivati," pravijo v ŠD ŠRC Preska. V Športni zvezi se s tem ne strinjajo.

"Prioritetni športi v Medvodah so košarka, zaenkrat še nogomet in tenis, kjer pa rezultati stagnirajo, ter na novo badminton in alpsko smučanje. Izbrali smo jih na podlagi rezultatov in načrtnega dela v teh klubih," pravi **Darinka Verovšek**, predsednica SZ Medvode, v katero je vključenih 22 društev. Med njimi pa torej ni teka na smučeh, kar se vodilnim v ŠD ŠRC Preska ne zdi prav, saj to pomeni tudi manj denarja.

"Lani smo dobili 200 tisoč tolarjev. Merila, ki jih ima SZ, so napisana za kolektivne športe, saj so v prednosti društva z večjim številom članov, neglede na rezultate. V smučarskem teku pa je nemogoče imeti prav veliko članov, ker gre za specifičen šport. V primeru, da bi obdržali nekaj dobrih mladincev, kar je cilj društva, za njih ne bi dobili nič. Politika SZ ne daje motiva za vzgojo otrok v vrhunske tekmovalce. Jih naj vzgajamo do mladinskih vrst, potem pa najboljšo prepustimo drugim klubom, kjer razmere so?" sprašuje **Klemen Svolfšak**, trener pri ŠD ŠRC Preska.

Država spodbuja delo z mladimi in temu sledijo tudi na SZ

Na drugi strani Verovškova odgovarja, da je bila SZ v Medvodah ustanovljena pred deseti leti. Ustanovili so jo nekateri posamezniki, prepričani, da je potrebno društva povezati, ter tudi zato, da strokovnjaki podajo predlog, kako razdeliti sredstva. "Držali smo se tega, da država v veliki večini spodbuja delo z mladimi,

Darinka Verovšek, predsednica Športne zveze Medvode.

vrhunski šport pa naj bi sofinancirali večinoma sponzorji. Tega se držimo prav v izogib govoric o pristranskosti. Jedro sredstev gre za delo z mladimi, tudi v kakovostnem športu in športu za dosežek," pojasnjuje Darinka Verovšek, učiteljica športne vzgoje, ki se že od mladih nog ukvarja z društveno dejavnostjo.

"SZ se mora ukvarjati s športom, ne s socialo in vzgojo. Za to so druge institucije. Težava je v tem, ker odgovorni na SZ pravzaprav ne razumejo kaj pomeni beseda šport. Podpreti je

potrebno dobre tekmovalce in ne gledati na številčnost kluba. Iz statistike je razvidno, da je nekaj narobe. V letu 2004 je bila občina Medvode med 194 občinami po deležu proračuna namenjenega športu uvrščena na 43. mesto, medtem ko SZ Medvode ni imela prav nobenega kategoriziranega športnika. Po sedanjih podatkih jih ima pet, vse v badmintonu," še pravi Svolfšak.

Manjkajo množične rekreativne prireditve

S Svolfšakom se strinja tudi **Aleš Galof**, predsednik ŠD ŠRC Preska in dodaja: "SZ Medvode vsako leto nagraduje vrhunske športnike, ki stanujejo v Medvodah, niso pa člani medvoških društev. Žalostno je, da nimamo množičnih rekreativnih prireditev, da ni denarja za pomoč pri organizaciji le-teh. Merila za razdeljevanje denarja pa bi morali pripravljati neodvisni strokovnjaki, ki niso člani klubov, vključenih v zvezo."

Verovškova se strinja, da bi lahko priredili več množičnih prireditev, a društva za organizacijo ne kandidirajo, o tem, ali odgovorni v SZ vedo, kaj je šport, pa presojo prepušča bralcem. Kot pravi, si želi, da bi Medvode dobile dobre tekače na smučeh, kar pa mora s strokovnim delom, kvalitetnim in kontinuiranim delom izpeljati samo društvo, ki, kot pravi, ima predstavnika v vseh organih zveze, kjer bi lahko izpostavili omenjeno problematiko.

Maja Bertonec

Prismučal si je svoj pokal

Na 35. veteranskih tekmah v smučanju in 7. Kekčevem memorialu je na Soriški planini nastopilo rekordno število tekmovalcev.

"Sam sem naredil prehodni pokal za Kekčev memorial, tekmovalje v spomin na pokojnega Toneta Dobnikarja - Kekca, ga podaril in potem sem bil prav jaz zmagovalca in pokal tako za eno leto dobil nazaj," je v smehu povedal **Boris Primožič**. Njemu v roke je šel torej prehodni Kekčev pokal, ostala dva veteranska pokala za tekmovalce nad 50 let, kipec smučarja in smučarke, delo pokojnega akademskega slikarja Franceta Rotarja iz Medvod, pa sta šla v roke Ireni Jakoš in Matevžu Barletu.

Kot vsako leto je bilo tudi letos na Soriški planini zelo veselo. Pred nastopom so tekmovalci dobili tudi vsakoletni "doping" za moč. Zanj je s "polovičko kranjske", toplim čajem ali kuhanim vinom poskrbel Lojze Lotrič. Na startu se je zbralo rekordno število tekmovalcev in tekmovalcev, kar 86 starejših od 30 let, ki so jih ob progi spodbujali številni navijači. Kot vedno pa so tudi tokrat tekmovalje odprli smučarji v stari opremi in opravi.

Kljub tekmovalnim strastem na smučišču pa je, po besedah organizatorjev, eden izmed najbolj vznemirljivih in težko pričakovanih trenutkov celodnevne prireditve, razglasitev rezultatov v Hiši kulinarike Jezeršek v Sori. Po znanih pravilih in ustaljeni tradiciji namreč na veteranskih tekmah in memorialnem tekmovalju ni zmagovalca najhitrejša smučarja ali smučarke, temveč tisti, ki se po doseženem času izenači ali najbolj približa povprečju časov vseh sodelujočih v posamezni sta-

Rezultati:

Veteranke do 50 let - Povprečni čas: 45,94 sek; 1. Jelka Sušnik 45,94 sek; 2. Sonja Jaič 45,93 sek; 3. Anka Maletič 45,32 sek; Mirjana Kopač 38,41 sek-najhitrejša

Veterani do 50 let - Povprečni čas: 38,63 sek; 1. Franci Lavrinc 38,51 sek; 2. Boris Grgarič 38,50 sek; 3. Domin Košir 37,72 sek; Damjan Kuicjic 33,39 sek-najhitrejši

Veteranke nad 50 let - Povprečni čas: 48,22 sek; 1. Irena Jakoš 47,79 sek; 2. Minka Demik 49,49 sek; 3. Ana Arčon 49,73 sek; Nada Zidar 44,71 sek-najhitrejša

Veterani nad 50 let - Povprečni čas: 41,88 sek; 1. Matevž Barle 41,71 sek; 2. Dušan Novak 41,50 sek; 3. Tone Sušnik 41,40 sek; Mirko Plazar 33,91 sek-najhitrejši

rostni skupini. To je način, v katerem tekmovalnost kdaj pa kdaj zamenja taktiziranje, ki pa običajno ne privede do zelenega cilja. Prav dejstvo, da so "zmagovalni" časi tistih najbolj povprečnih, udeležence drži v pričakovanju vse do konca, saj se ve, kdo je s proggo opravil najhitreje in najpočasneje, ne pa tudi, kdo je bil najbolj povprečen smučar.

Maja Bertonec

Tekač s srcem in glavo

Vse to je Igor Jesenovec, 24-letnik iz Preske, koordinator slovenske mladinske ekipe v teku na smučeh. V tej vlogi je bil tudi na letošnjem nordijskem mladinskem svetovnem prvenstvu v Medvodah.

Kdaj si začel trenirati tek na smučeh?

"Star sem bil osem let. Na OŠ Preska, kamor sem hodil, so po zvočniku objavili, da TSK Olimpija vabi v svoje vrste vse, ki jih zanima smučarski tek. Odraščal sem v športni družini, zato se ni bilo težko odločiti. Že od samega začetka sem treniral pod vodstvom Medvoščana Klemna Svolfšaka, kaj kmalu so prišli tudi rezultati, vmes pa, kot se v smehu spominja moja mami, sem zaradi številnih padcev na rokah uničil kar precej trenirk."

Se še spominjaš svoje prve tekme?

"Moja prva rolkarska tekma je bila na poligonu v Tacnu. Nastop je bil uspešen, trofejo, leseno rolko, pa danes hranim na častnem mestu. To me je spodbudilo, da sem treniral še bolj zavzeto, drugi izziv pa so mi bile mamine in očetove medalje in pokali. Njunjo zbirko sem želel preseči, kar mi je kasneje tudi uspelo. Naše dvosobno stanovanje zaradi številnih medalj in pokalov postaja že premajhno."

Kateri so tvoji največji uspehi?

"Prvi odmevnejši mednarodni rezultat sem s stopničkami dosegel na Topolinu v Italiji. Na rolkarski tekmi za svetovni pokal v Rotterdamu sem v mladinski kategoriji osvojil prvo mesto, v kategoriji juniorjev pa sem bil tretji. Bil sem tudi član mladinske tekaške reprezentance, ki je nastopila na mladinskem svetovnem prvenstvu v nordijskih disciplinah na Poljskem in v Nemčiji, kjer sem dosegel 27. mesto na 30 km. Poleg teka na smučeh sem se poleti za nabiranje kondicije ukvarjal z gorskim tekom. Kot mladinec sem se uvrstil v državno reprezentanco in nastopil na svetovnem prvenstvu v gorskih tekih v Maleziji. Lahko se pohvalim s kar nekaj naslovi državnih prvakov v smučarskem teku v različnih kategorijah in pa osvojenimi prvimi mesti za Žitov pokal in pokal Emona."

Katere so bile tvoje prednosti?

"Na tekmah so bili trenerji drugih klubov mnenja, da sem eden redkih tekmovalcev, ki "tečem z glavo" in to je bilo moje glavno orožje. Največje uspehe sem tako dosegal na daljših in zahtevnejših progah."

Igor Jesenovec med prvenstvom v Medvodah.

Kaj je bil razlog, da si prenehal z aktivnim tekmovaljem?

"Ob življenjski odločitvi, izbiri študija, je bil moj glavni cilj, da bom lahko poleg študija obramboslovja še naprej gojil tudi smučarski tek. Moji tekmeči so takrat odhajali iz kluba, v biatlon, med deskarje ali pa so prenehali s tekmovalnim tekom. Motivacija je padla še tistim tekačem, ki smo ostali, kajti največja motivacija je bilo doseganje dobrih rezultatov, druženje s kolegi in rivalstvo v športu. Kot namenoma pa se je v tistem času začela "potapljanje" tudi barka v matičnem klubu Olimpija. Tako številčno in rezultatsko močna ekipa se je popolnoma sesula. Tekači medvoškega dela kluba smo tako najprej ostali brez trenerja Svolfšaka in nato še brez kluba. Kot aktiven tekač sem takrat (skupaj z Nejcem Pleščem)časno prevzel naloge trenerja tekmovalcev iz medvoškega dela TSD Olimpija, ki so še ostali v klubu, v začetku letošnje sezone pa smo z večjim delom tekmovalcev prestopili v nov klub, TSK Jub Dol. Vodilni v TSD Olimpija so se namreč odločili, da teka na smučeh v Medvodah ne bodo več podpirali."

Si pa tudi koordinator mladinske reprezentance. Kaj to pomeni?

"Člani strokovnega sveta pri Smučarski zvezi Slovenije so me lani oktobra imenovali za koordinatorja mladinske reprezentance. To zahtevno in odgovorno nalogo sem prevzel v želji, da pomagam mladinski vrsti, da se bo lahko čimbolje pripravila na svetovno prvenstvo na domačem terenu ter da sam nabere čimveč izkušenj v trenerskem delu. S tekmovalci sem tako na pripravah in treningih preživljal cele dneve, poskrbel za lačna usta in tudi za servis smuč. V kuhanju sam postal že pravi mojster. Skozi sezono sem povezoval in usklajeval delo tudi med klubskimi in ostalimi reprezentančnimi trenerji ter vodstvom Smučarske zveze Slovenije. Skratka, moja naloga je poskrbeti za vsa formalna opravila, ki pa so po večini očem nevidna."

Je težje biti koordinator, trener, serviser ali kuhar?

"Verjetno koordinator, saj je včasih težko uskladiti interese med vodstvom Smučarske zveze, klubskimi trenerji in tekmovalci. Določiti ekipo tekmovalcev za nastop na mednarodni tekmi je včasih nevhvaležna naloga predvsem zaradi izenačenosti posameznih tekmovalcev."

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost? Boš morda kdaj pomagal tudi v novem medvoškem klubu?

"Če povem, da sem najstarejši od medvoških tekačev, ki smo vztrajali v tekaškem klubu Olimpija do konca, verjetno s tem povem vse. Moja želja je bila, da bi uspešna tekaška ekipa, ki smo bili istočasno tudi nerazdružljivi prijatelji, trenirala in tekmovala še naprej in tako tudi še naprej dosegala vidne rezultate (ti do mladinske selekcije niso bili zanemarljivi). To se ni uresničilo, smo pa zaradi čudovitih let, ki smo jih preživeli v smučarskem teku, ostali skupaj. Sicer pa je moja želja, da v bližnji prihodnosti uspešno dokončam študij. Ob tem pa bom zagotovo ostal v smučarskem teku in poskušal čimveč mladih navdušiti za ta zdrav in čudovit šport, morda kdaj tudi v novem medvoškem klubu." Maja Bertonec

AVTO MEDVODE

- Prodaja novih in rabljenih avtomobilov
- Odkup rabljenih avtomobilov
- Prepisi vozil
- Vozila z garancijo

Gorenjska c. 12,
Medvode
Tel./fax: 01/36-11-601
GSM: 041/330 578
www.avtomedvode.com

ORSEY, d.o.o., Hafnerjevo nas. 29, Škofja Loka

EXPRESS KEMIČNA ČISTILNICA IN PRALNICA
LAVRIČ, K.D.

REALSTAR

Vikrče 35
1211 Lj.-Šmartno
tel.: 01 5116 763
gsm: 031 543 514

Odperto
od 7. - 11. in 15. - 18. ure,
sobota zaprto.

**Pranje in ročno likanje
srajc po 290 SIT / 1,21 EUR!**

DROGERIJA ELI

V BC MEDVODE, tel. 01/361 69 76

**Za materinski dan
presenetite
svoje drage
z darili
drogerije Eli!**

Pričakujemo vas!

ŠAČIROVIČ IN DRUŽBENIKI, d.o.o., Prelika c. 19, Medvode

Menopavza je vroče obdobje

Zadnja menstruacija. Hude težave pred njo in po njej. Ni jih malo žensk, ki se soočajo z njimi. Pa obstaja rešitev?

Menopavza je obdobje v življenju ženske, ko reprodukcijska funkcija ni več potrebna. Nastopi tedaj, ko mine zadnja menstruacija. Znaki, ki napovedujejo spremembe, so od ženske do ženske različno izraženi in vse tudi nimajo vseh značilnih znakov, ki bi jo napovedali. Pri nekaterih ženskah so znaki nežni in blagi, pri nekaterih pa hudi. Mednje sodijo tudi vročinski valovi, za katerimi toži precej žensk. O menopavzi in nekaterih težavah žensk v srednjih letih smo se pogovarjali z mag. Miroslavom Jurco, dr. med. specialist ginekologije in porodništva, ki ima dispanzer za žene v Zdravstvenem domu Medvode.

Še pred menopavzo se žene pogosto sprašujejo, za kakšno zaščito naj se odločijo v srednjih letih. Kakšne so možnosti?

”Ženske v srednjih letih je zaželeno, da imajo zanesljivo zaščito, da se tako ne obremenjujejo vsak mesec posebej z vprašanjem, če bodo dobile menstruacijo ali ne. Predvsem se tu odločamo za tri vrste zaščite. Ena od možnosti so tablete, druga zanesljiva kontraceptivna metoda je novi obroček, tretja metoda pa je sterilizacija. Žene pa se še vedno pogosto poslužujejo tudi uporabe kondomov.”

Z menopavzo pa teh skrbi zaščite ni več. Kdaj se pojavi menopavza in zakaj pri tem sploh gre?

”Pri menopavzi gre za pojav hormonskega popuščenja funkcije jajčnikov, za stanje, ko usihajo in usahnejo hormoni jajčnikov in se prekine osemindvajset dni dolg menstrualni cikel. Ko se jajčniki izčrpajo, se pojavi pomanjkanje ženskih spolnih hormonov, predvsem estrogena, in pojavijo se vsi tisti sekundarni znaki menopavze. Tu gre predvsem za starostno obdobje okrog petdesetega leta. Menopavza sama pomeni zadnjo menstruacijo, medtem ko se obdobje, ki se pripravlja k menopavzi, poimenujemo ga obdobje klimakterija, začne do sedem let pred menopavzo in traja tudi do sedem let po njej. V tem obdobju peša spolna funkcija in žena zazna psihične in fizične spremembe. Danes s pravim pristopom in če pri ženi ni kontraindikacij, zaradi menopavze naj ne bi prihajalo do težav.”

Večinoma gre za nadomestno hormonsko zdravljenje. Kaj če ga spremlja še hudo neredna menstruacija?

”Neredna menstruacija je eden izmed znakov popuščenja jajčne funkcije. To se da hormonsko lepo regulirati, kar pomeni, da se da ženi samo neko podporo z nadomestnim zdravljenjem. Žena je s tem hormonsko podprta in ima redni mesečni cikel.”

Koliko časa pa naj bi to nadomestno hormonsko zdravljenje trajalo?

”Doktrinarno je to zelo različno. V Sloveniji ni točnih določil, koliko časa naj bi žene to je-

Mag. Miroslav Jurca, dr. med. spec. ginekologije in porodništva, pravi, da imajo tudi moški probleme, zaradi katerih bi lahko prišli na posvet v ambulanto. / Foto: Maja Bertonec

male. Na zahodu pa se opaža, da žene hormonsko nadomestilo jemljejo že tja do osemdesetega leta starosti. Pri nas je bilo večinoma rečeno, da naj bi to zdravljenje potekalo od pet do sedem let, nekateri kolegi to terapijo uporabljajo striktno zgolj ob indikacijah, hudih težavah, nekateri pa bolj liberalno. Če gre s tem za dvig kvalitete življenja, menim, da je ta terapija zaželena.”

Se z njo preneha postopoma ali kar čez noč?

”Nadomestno hormonsko terapijo vodimo v zelo blagi obliki, tako da ko se enkrat odločimo, da z njo prekinemo, pač prekinemo. Ni potrebno zmanjševati doze, saj je trend, da se ženo že tako ali tako vodi na najnižjih možnih dozah.”

V menopavzi se pri mnogih ženskah že kažejo znaki osteoporoze. Kako se bojevati proti njej?

”Osteoporoza se v menopavzi običajno pojača. Zaradi pomanjkanja estrogenih hormonov se začnejo procesi redčenja kostne mase. Če ima žena hormonsko nadomestilo, le to ne zdravi osteoporoze, temveč jo le zavira in preprečuje njeno nastajanje, medtem ko samo zdravljenje osteoporoze zahteva druga zdravila, specifična za zdravljenje le-te.”

Pri ženah so razmeroma pogoste spremembe na materničnem vratu. So zanje res lahko krivi virusi?

”Tako je. Predvsem gre tu za vprašanje predrakavih in rakavih sprememb na materničnem vratu. Z odvzemanjem brisa na te viruse lahko točno vidimo, če je žena v bolj rizični skupini za rakava obolenja na materničnem vratu

ali ne. Do samega raka na materničnem vratu naj danes že ne bi več prišlo. Zajamemo predvsem predrakave spremembe in te zdravimo.”

Kolikokrat se lahko te začetne spremembe na materničnem vratu odstranijo lasersko?

”Postopek z laserjem je samo ena izmed metod zdravljenja teh predkancerovnih sprememb na materničnem vratu. Poznamo tudi druge, med njimi odstranitev dela tkiva materničnega vratu z električno zanko, tu je tudi kirurški pristop, kjer se tkivo odstrani s klasičnim kirurškim nožem. V kolikor gre za rakave spremembe, pride v vpoštev predvsem klasični postopek, medtem ko se predrakava obolenja lahko zdravi ali z laserjem ali s tekočim dušikom in podobnimi zadevami. Predrakave spremembe se lahko zdravi večkrat, toliko časa, dokler brisi niso spet normalni.”

Ženske imajo torej kar precej težav. Kako pogosto pa v vašo ambulanto na posvet pridejo moški?

”Moški spol k nam pride zelo redko, čeprav so problemi, ob katerih bi lahko prišli. Manj znano je, da imajo tudi moški možnost mamografije. Poznamo rakave spremembe na dojkah tudi pri moških. Tu so problemi impotence, o čemer moški zelo neradi govorijo. Najbolj pogosto je, da k nam kot posrednika za svoje probleme pošljejo žene. Bolj redki so taki, ki sami pridejo k nam na posvet, čeprav, kot pravim, so problemi, zaradi katerih bi lahko prišli.”

Maja Bertonec

Minerva
VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

VIŠJEŠOLSKI ŠTUDIJSKI STROJNIŠTVA

izredni študij v Ljubljani
2006/07

za pridobitev VI. stopnje izobrazbe
in poklica inženir strojništva

VEČ INFORMACIJ O VPISU:

- ♦ v referatu šole na Srednji poklicni in strokovni šoli Bežigrad, Ptujška 6, Ljubljana (ob torkih in četrkih med 11. in 17. uro, soba 170, Ksenija Hren);
- ♦ po telefonu: 01/280 53 28 ali gsm: 040/473 810;
- ♦ E-pošta: minerva.edu@siol.net;

www.institut-minerva.si

Nekaj za sadjarje ...

Tokrat za spremembo nekaj besed za sadjarje in njihovo delo. Nekoč je bila pridelava sadja pri hiši izredno pomembna. Danes je to drugače, kajti vse vrste sadja (ne samo domačega) tudi z drugih kontinentov lahko kupimo v trgovini v vseh letnih časih. Verjetno prav zaradi tega ni več cenjeno domače sadje.

Zato bi danes med drugim zapisali nekaj besed o drevesih, ki so zelo primerna za zasajanje ob stenah hiš, garaž, gospodarskih in drugih objektov, ki največkrat goli zevajo. Res, da so nekoč menili, da drevje, nasajeno ob zidu, povzroča vlago na objektu, vendar to povsem ne drži. Drevje celo ščiti stene pred direktnim dežjem, črpa pa tudi iz stene vlago, ki jo rabi za svojo rast.

Za stene so posebej primerne marelice, hruške, vinska trta in podobno. To lahko tudi oblikujemo s pomočjo žice ali tanjših lesenih letev in tako po eni strani zapremo pogled na gole stene in po drugi strani omogočimo drevesu, da sonce enakomerno doseže celotno drevo in kasneje tudi sadeže, da lepo dozori. Posebno so primerne vzhodne, severovzhodne in zahodne strani za hruške; južne, jugovzhodne pa bolj za marelice in vinsko trto.

Seveda takšna saditev ima tudi to slabost, da zaradi zgodnjega spomladanskega brstenja obstaja nevarnost pozebe. Tudi pri tem se lahko zaščitimo poleg že znanih načinov tudi s tem, da na ta drevesa že v jeseni natakemo manjše smrekove vejice, da spomladansko sonce ne povzroči prehitrega brstenja, drugi način pa je, da lahko domači (hlevski) gnoj, ki je slab prevodnik toplote, naložimo ob deblo drevesa v

okrog enega metra in tako zaščitimo pred prezgodnjo otoplitvijo drevesnih korenin, da drevo prične kasneje brsteti. To zaščito pa odstranimo, ko nevarnosti za pozebo ni več in s tem smo rešili jesenski pridelek. Seveda to velja za drevesa ob zidovih, ki jih gojimo bolj za domačo uporabo.

Še beseda za današnji vsakdanjik

Stari slovenski pregovor pravi: "Eno jabolko na dan drži zdravnika stran." Da sadje ni samo hrana, temveč - in še posebej - tudi zdravilo, je bila ugotovitev znanega strokovnjaka dr. Franca Štamparja, profesorja na ljubljanski Univerzi. Dokaz za mnogo današnjih bolezni so prosti radikali, ki jih največ povzročajo prav stresno življenje. Njihovo delovanje pa v telesu upočasnijo uživanje antioksidantov. Teh pa je največ v brusnicah, jabolkih, jagodah, breskvah in podobnem sadju. Pomaranče, banane, ananas in podobno je daleč za njimi.

V krajih naše občine je na srečo kar nekaj sadjarjev, ki se organizirano ukvarjajo s sadjarstvom in tudi njihova pridelava ter v določenem odstotku tudi predelava je zelo kvalitetna. Omenjeni sadjarji imajo primerne hladilnice, ki omogočajo skozi vse leto kvaliteten izdelek.

Veliko sadežev, sokov, marmelad in podobnega bi lahko v jeseni spravili v naše shrambe ali kleti na ta račun. Res je, da ti izdelki nimajo tako "zvenečih" imen kot tisti iz eksotičnih krajev, vendar pa so cenejši in vitaminsko morda še bolj bogati od prej omenjenih, ki jih trgovska propaganda hvali.

Odgovornim na šolah predlagamo razmislek o obeh temah - da bi del tega pridelka (sadeže, sokove, marmelade in podobno) uporabili za vsakodnevni dodatek k redni šolski prehrani in o njeni zdravstveni vrednosti - ko bodo sestavljali vsebino malic. S tem bi popestrili šolsko prehransko ponudbo, morda celo pocenili in povečali porabo domačega proizvoda in širili zdravo pridelavo hrane v svojem okolju.

Morda je to tudi predlog za pogovor med pridelovalci (sadjarji), uporabniki (šolami) in zdravstvom za praktično sodelovanje.

J. J.

Uganke

Posetnica

Peter Dizadiri

Rektor

(Kakšno funkcijo omenjena oseba opravlja v Medvodah?)

Beri narobe naslednje besede:

Dan - nima - tujo - nemoč

(Pravilno prebrano - dobiš znani slovenski pregovor)

Uganke za planince:

Kališki vrh, Golica, Bašeljsko sedlo, Begunjščica, Tolsti vrh, Velika Kapa, Velika Poljana, Govednjek, Grintavec, Kriška gora.

Iz imena vsake gore po pravilnem vrstnem redu vzemi po eno črko in boš dobil imena še dveh slovenskih gor: Kateri gori sta?

(Rešitev uganke najdete na eni izmed strani v Sotočju.)

Iz domačih logov

Čuden človek

"Praviš, da ne kadiš, ne piješ, ne kartaš, - ja, kaj pa potem ves dan delaš?" vpraša Sirkota prijatelj Borkec.

"Delam!" mu odgovori Sirko.

Borkec: "Saj sem že dolgo časa vedel, da si bil vedno velik čudak."

Konec lepih dni

Kdaj so najlepša leta v zakonskem stanu mimo?

Tokrat, ko žena reče možu, naj potegne trebuh noter, on pa je to storil že prej.

Sposobna žena

Po dolgem času se srečata sošolki Midka in Kitka. Ugotovita, da sta obe poročeni, vendar hitro ugotovita, da je eni veliko lepše kot drugi.

Midka: "Kako se imaš Kitka?"

Kitka: "Še kar v redu, delati je treba, pa gre."

Midka: "Res je, jaz sem morala tudi trdo delati in sem naredila iz moža milijonarja."

Kitka: "In kaj je bil preje?"

Midka: "Milijarder."

Javni poziv

Prijatelj Borkec je objavil v svojem priljubljenem časopisu naslednji brezplačni oglas:

"Zginila mi je denarnica s petnajst tisoč tolarji. Najditelja ali tatu iskreno prosim, da denar obdrži. Javno pa naj izjavi, da je denar potrošil on in ne jaz, kot trdi moja žena!"

Prijazen mož

Na bencinski črpalki uslužbenec opazuje, kako mož nataka že peto kanglo bencina in ga vpraša:

"Kaj pa danes točite tako veliko količino goriva?"

"Ali ne veš, dragi prijatelj, da bo nocoj moja žena pobegnila s tem avtomobilom!"

Znanost

Gospod srednjih let stopi v knjigarno in lju-beznivo ogovori prodajalko:

"Gospodična, rad bi kupil knjigo z naslovom "Moški, gospodar v hiši", kje jo imate?"

Prodajalka ga pogleda in mu reče: "Poglejte v prvem nadstropju, tam prodajajo knjige z znanstveno fantastiko."

TRGOVINA TRAFIKA

(nasproti BC Medvode)

JENKO MARIJA, s.p.

Kriškičevs ulica 10, Medvode

ŠE PRIPOROČAM!

KOLOVOZ, d. o. o.,

Zbilje 95, 1215 MEDVODE
Če iščete RAČUNOVODSKE
STORITVE, smo pravi naslov
za vas. Pokličite nas
po telefonu: 01/3613-564

ELEKTRO KUŠAR

tel., fax: +386 (0) 1 511 67 44
gsm: +386 (0) 41 618 273
e-pošta: elektro.kusar@siol.net

**ELEKTROINSTALACIJE,
NOVOGRADNJE,
ADAPTACIJE,
POPRAVILA, ...**

Loka TV d.o.o.
Kapucinski trg 8, Škofja Loka
Tel.: 04/512 99 66
E-pošta: dtv@lokatv.si

**Spremlja nas lahko že več kot
250.000 gledalcev, glejte nas tudi vi.**

Oddajnik Lubnik **51. kanal**
KS Škofja Loka in Žiri **22. kanal**
KS Železniki **24. kanal**
KS Ljubljana, Trbovlje in Novo mesto **66. kanal**
Lastovka TV

GG | naročnine | 04/2014 41, e-pošta: naročnine@g-glas.si, www.gorenjski-glas.si

AVTO JAMNIK

d.o.o.

Avtoelektrika in avtomehanika
Sp. Senica 19c, 1215 Medvode
Tel.: 01/36-11-279
GSM: 041/56-83-53
e-pošta: avto.jamnik@siol.net

**Diagnostika
vseh tipov vozil!**

**Servis klimatskih
naprav!**

Bosch servis!

NOVO

ISLAM IN MODERNI ZAHOD

INTEGRACIJA ISLAMSКИH SKUPNOSTI V MODERNE ZAHODNE DRUŽBE

MAG. AHMED PAŠIĆ

izšla je knjiga mag. Ahmeda Pašića

ISLAM IN MODERNI ZAHOD

Cena: 2.590 tolarjev / 10,81 EUR

Za naročnike Gorenjskega glasa: 20 % popusta

Islam vedno bolj postaja aktualna novica za množične medije, zlasti je postal pomemben po letu 1973, ko se je zgodila naftna kriza in je Zahod ugotovil, da je odvisen od arabske nafte. Temu so v hitrem zaporedju sledili dogodki v Iranu in Afganistanu leta 1979, iraško-iranska vojna v 80-ih letih prejšnjega stoletja, širitev islama v Evropi, zmagi islamistov v Alžiriji leta 1991 in Turčiji leta 1995 ter naraščajoči vpliv islama v politiki in javnem življenju v vseh državah z večinskim muslimanskim prebivalstvom.

Kot "pika na i" je prišel 11. september.

**Zagotovite si izjemno aktualno knjigo,
pokličite na 04/201 42 41.**

Z.O.O.

KMETIJSKA ZADRUGA MEDVODE

- semena vrtnin in poljščin
- sredstva za varstvo rastlin in glodacidi
- krmila in krmne komponente za domače živali
- orodje, škropilna tehnika
- poljedelska in specialna gnojila
- hrana za male živali in zunanje ptice (sončnice)
- gospodinjstvi in industrijski plin

AKCIJA

- SEMENSKI KROMPIR
- SEMENSKA KORUZA
- MINERALNA GNOJILA
- ZEMLJE IN SUBSTRATI
- SEMENA VRTNIN

PRODAJALNE:

MEDVODE, Cesta ob Sori 11, tel.: 01/3613-300
VODICE, Kamniška 8, tel.: 01/8324-011
VIŽMARJE, Tacenska 67, tel.: 01/5124-666

na POTEP GG

ČASOPIS ZA VAŠ PROSTI ČAS

Vsak mesec: Slovenija kot neizčrpen vir priložnosti za nepozabno, aktivno preživljanje prostega časa.

NA POTEP, za 150 tolarjev / 0,63 EUR drobiža. Na prodajnih mestih Dela Prodaje, Pošte Slovenija in v Gorenjskem glasu.

NAROČILO: Na časopis Na potep se lahko tudi naročite. Letna naročnina znaša 1.800 tolarjev / 7,52 EUR.

BREZPLAČNI VZORCI: Če želite, lahko med dosedanjimi tematskimi izvodi ADRENALIN, PLANINE, JEZERA, KOLESARJENJE, VINSKE POTI, SMUČANJE in ZDRAVILIŠČA prejmete tri brezplačne vzorce.

Ime in priimek

Polni naslov

Pošljite mi 3 brezplačne vzorce:

Naročam mesečnik **NA POTEP**

Pošljite na: Gorenjski glas, Zoisova 1, 4000 Kranj ali po e-pošti: narocnine@g-glas.si.
Informacije po tel.: 04/201 42 41

Gorenjski Glas

**AVTOSERVIS
BRELIH** d.o.o.

SUHA 29, 4220 Škofja Loka, tel.: 04/51 53 400 (401), fax: 04/51 53 402

- avtoličarstvo - avtokleparstvo - avtoservis

- prodaja vozil (novih, rabljenih) - staro za novo
- prodaja originalni rez. delov - ugodni krediti in lizingi

Fordov pooblaščenih serviser!

Novi FordFocus

DELOVNI ČAS: pon. - pet. od 7. do 18. ure, sob. od 8. do 12. ure.

Ustvarjen za življenje,
narejen da traja.

**DO AVTOCENTER
MADENIK** d.o.o.

- Vulkanizerske storitve
- Servisiranje vozil - brezplačno
testiranje vašega vozila na testni stezi
- Ročna avtopralnica - zunanje in
notranje čiščenje vašega vozila
- Prodaja pnevmatik in ALU platišč

**Nahajamo se ob magistralni
cesti Medvode - Ljubljana**

pon. - petek: **od 8. do 19. ure**
sobota: **od 8. do 15. ure**

Stanežiče 52, 1000 Ljubljana

telefon: **512 80 22**
mobitel: **031 612 767**